

Biblioteca

Revistă de bibliologie și știința informării

2 / 2020

SUMAR

EDITORIAL

Fără bibliotecă nu există civilizație
Elena Dobrescup. 1

REPERE PROFESIONALE. METODOLOGIE

Wikipedia în educația universitară și
rolul bibliotecarului de referințe
Lenuța Ursachip. 3
Vedeta de autor nume japonez
Cristina Marinescup. 9

VIAȚA BIBLIOTECILOR

Serviciul Referințe al Bibliotecii Centrale
Universitare „Carol I” - necesitatea reinventării
Corina Doincap. 10

PATRIMONIU

Îmbinarea simfonismului cu expresivitatea,
în muzica de balet a lui P.I. Ceaikovski:
180 de ani de la nașterea compozitorului
Raluca Bucinschip. 14

MERIDIAN BIBLIOLOGIC

Ziua scrierii și culturii slave
Dina Paladip. 19
Vizită de informare la Biblioteca Națională
a Austriei, un proiect finanțat de CENL
Claudia Mărgărit, Adriana-Elena Borunăp. 20

GALAXIA GUTENBERG

Festivalul de C*ARTE - Triunghiul cunoașterii:
carte, lectură, bibliotecă
Cristina Bacip. 23
Premiul Academiei Române pentru bibliografia
națională retrospectivă a periodicelor
Maria Buturugăp. 24
Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga”
pentru Opera Omnia
Daniela Floroianp. 28

COLEGIUL EDITORIAL:

COMITET ȘTIINȚIFIC

prof. univ. dr. DOINA BANCIU
prof. univ. dr. AGNES ERICH
lect. univ. dr. MARIA MICLE
ELENA PINTILEI
conf. univ. dr. CRISTINA POPESCU
prof. univ. dr. ANGELA REPANOVICI
prof. univ. dr. ELENA TÎRZIMAN
acad. FLORIN FILIP
prof. univ. dr. ZANFIR ILIE
prof. univ. dr. MIRCEA REGNEALĂ
dr. OCTAVIAN MIHAIL SACHELARIE

COLEGIU CONSULTATIV

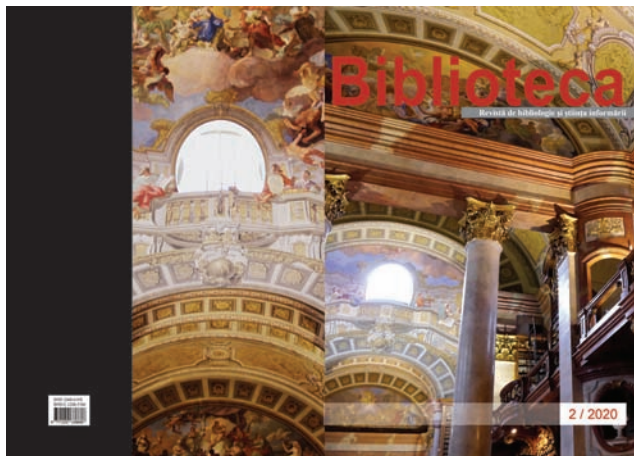
EUGENIA BEJAN
dr. ADRIANA-ELENA BORUNĂ
NICOLETA MARINESCU
dr. FLORICA-ELISABETA NUȚIU-VULCĂNESCU
VERA OSOIANU
dr. CARMEN-LEOCADIA PESANTEZ POZO
prof. univ. dr. hab. NELLY ȚURCAN
dr. ing. MIHAELA VOINICU
lect. univ. dr. ROBERT CORAVU
lect. univ. dr. CONSTANTIN ITTU

COLECTIV REDACȚIONAL

coordonator: dr. RALUCA MAN
tehnoredactare computerizată: FLORIN NISTOR
distribuție: ADRIANA IOSIF

Adresa: B-dul Unirii, nr. 22, București,
cod poștal 030833, OP 4, sector 3,
telefon: 021.3142434/1075,
e-mail: raluca.man@bibnat.ro
adriana.iosif@bibnat.ro (a se vedea coperta 3)

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.*

Fără bibliotecă nu există civilizație

Elena DOBRESCU, bibliotecar responsabil
Biblioteca Comunală Vârfuri, jud. Dâmbovița
e-mail: bvarfuri@yahoo.com

„Biblioteca publică, poarta locală spre cunoaștere, oferă condițiile de bază pentru învățarea pe tot parcursul vieții, independența deciziilor și dezvoltarea culturală a individului sau grupurilor sociale.” - *Manifestul IFLA al Bibliotecii Publice, 1995 Manifestul UNESCO* proclamă încrederea în biblioteca publică, drept forță viabilă în sprijinul educației, culturii și a informării. „Tinerii necesită o atenție specială, întrucât mulți abandonează cititul în această etapă a vieții. Oferirea unei game cât mai largi de cărți, compatibilă cu interesul lor, aflat în permanență schimbare, ar trebui încurajată atât de bibliotecari, cât și de cei conștienți de transformarea lor psihologică și emoțională.

Unii oameni **nu** au o părere foarte bună despre bibliotecă, ei văzând-o ca pe o închisoare, un loc înfiorător, plictisitor, în care pur și simplu petreci ore fără roade.

Cei care merg la bibliotecă sunt de cu totul altă părere, contrazicându-i pe ceilalți. La fel și eu! Am o părere foarte bună despre bibliotecă. În primul rând, pentru că aici am cea mai rodnică inspirație, fiind înconjurată de toate marile opere ale literaturii române, dar și de faptele istorice și religioase petrecute în trecut. În al doilea rând, biblioteca este locul de relaxare, de meditație, bună armonie a fiecărui om, indiferent că este copil, adolescent sau vârstnic. Oricine intră într-o bibliotecă are impresia că a pășit într-o altă lume, un „paradis”. Totul este impecabil, cărțile aranjate cu cea mai mare atenție, în ordine, descărându-se tot omul în căutarea subiectului de care el are trebuință, dar și un loc liniștit, departe de lumea reală, a strigătelor, jignirilor și bârfelor de dincolo de ușă.

Această liniște și desăvârșire pot fi comparate cu liniștea care există în mănăstiri, dar nu în ultimul rând în rugăciunea fiecăruia, rugăciune care nu trebuie să fie tulburată în niciun fel, ci dimpotrivă, o liniște deplină, existând doar tu și Dumnezeu, tu și cartea, retrăind acele momente și aducându-ți aminte cât ești de neputincios.

Aud mereu că tinerii nu mai citesc, că sunt robii calculatorului, ai Internetului. Nu e adevărat! Trebuie să ținem pasul cu vremurile în care trăim, dar suntem foarte atenți cum armonizăm cele două tendințe, clasică și modernă. Internetul este bun pentru documentare, pentru informare, astăzi nu cred că ne mai putem lipsi de el, dar lectura adevărată se face cu cartea în mână, răsfoind paginile ei. Să simți fiecare filă, să simți personajele, să știi că trăiești întâmplările din carte. Internetul nu-ți permite să fii foarte apropiat de personaj. Nu cred că, de pildă, aș putea savura pe Internet „În căutarea timpului pierdut” sau „Craii de Curtea Veche”. Sunt sigură că dezvoltarea aceasta electronică va merge mai departe, dar

lectura clasică va rămâne, pentru că e altceva: ceva ce ține de inefabil, o intimitate între cititor și autor, între cititor și personaj, între cititor și locurile care sunt descrise în cartea respectivă. Scriitorul și cititorul creează împreună atmosfera unei cărți, ambientul poveștii ca atare. De altfel, eu îmi dau seama, văzând cititorii care împrumută cărți, în special pe cei tineri, că e foarte obositor să studiezi cărțile pe internet. Mai mult, e nefiresc să citești un roman pe Internet. Poți să citești un articol de ziar, o știre, un anunț, dar n-ai să poți citi Dante pe Internet. Într-un fel, poți s-o faci până la urmă, dar nu se creează între cititor și carte atmosfera aceea de intimitate de care vorbeam.

Biblioteca nu este doar un ghișeu, nu este numai un loc în care se împrumută cărți, ci este o bună și necesară instituție de cultură. Dincolo de menirea ei, de a aduce toate noutățile pentru cititori, biblioteca are și acest rol comunitar, în care frumosul, sub toate chipurile, e la el acasă. La evenimentele noastre am invitat toate instituțiile importante din localitate și am pregătit proiecte pe diferite teme, ca să facem vizibile biblioteca și activitatea ei.

Există o colaborare bună între școală și bibliotecă, între biserică și bibliotecă, multe dintre manifestările culturale organizate de școală și grădinițe se desfășoară în cadrul bibliotecii. Nu poți să împrumuți tuturor doar Kant sau Goethe. Trebuie să faci educație și să oferi lecturi fundamentale, dar trebuie să știi să recomanzi și lecturi care să ofere o stare de confort, de entuziasm. Lecturile de plăcere nu trebuie neglijate. Citesc o carte pentru că pur și simplu îmi place. E o modalitate de lectură. Consider că biblioteca trebuie să fie în serviciul cititorului. El este suveran. E ca la piață. Trebuie să-i găsești ceea ce caută, trebuie să-l servești cu ceea ce își dorește... Nu-i dai roșii dacă îți cere castraveți, nu-i dai ceapă dacă îți cere banane. A intra în atmosfera unei cărți înseamnă a intra într-o altă lume, într-un univers deschis. Înseamnă a decodifica conținutul unor realități pe care lumea în care trăiești și te miști nu îl conservă. Pentru asta însă trebuie, e adevărat, să ai niște antene speciale, cu care să detectezi frumusețea, inefabilul,

Editorial

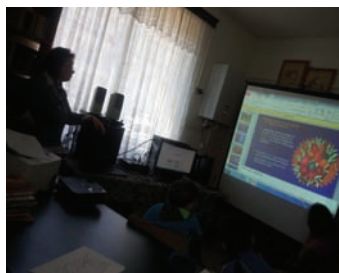
taina. Uneori, viața dintr-un roman sau dintr-o poezie este mai terifiantă și mai credibilă decât viața pe care o trăiești pur și simplu. I-aș spune unui tânăr: „dacă vrei să-ți faci prieteni adevărați, plimbă-te printre paginile unei mari cărți, așa cum te-ai plimba printr-un mare parc înverzit. Dacă ești un cititor fidel, personajele cărților pot să-ți fie cei mai fideli prieteni. Dacă ești cititor de profesie, intri în această lume hotărât și pregnant, te așezi temeinic în ea, iar personajele și autorul te vor recunoaște: ești de-al lor, faci parte din ea”.

E un efort mare, uneori găsim înțelegere la primării, alteori nu. Știm însă cât sunt de importante bibliotecile de la țară pentru elevi, în primul rând, și ne străduim să facem față. În general, la sate nu există biblioteci cu un fond de carte adus la zi. Bibliotecile școlare stau și mai prost... O bibliotecă comunală bine dotată e mană cerească pentru școala din comună, pentru elevi, pentru profesori, pentru comunitate. E absolut necesar să existe în spațiul rural biblioteci, dar și un program bine pus la punct, care să faciliteze achiziționarea de carte. Bibliotecarii sunt cei care ne confirmă că există și în sate cititori tineri, că mirajul rafturilor pline de cărți nu a dispărut.

Pentru mine biblioteca este paradisul acestui pământ în care oricine este bine primit și de aici, prin stăruință, fiecare poate pleca mult mai bogat.

De ziua mamei

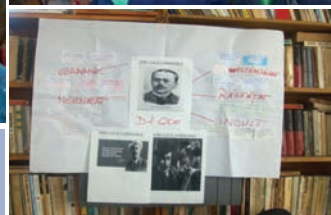
Legenda ouălelor roșii

Spectacol - Cenenarul Marii Uniri

I.L. Caragiale

Ziua internațională a cărții pentru copii

Sursa: arhiva personală a autoarei

Wikipedia în educația universitară și rolul bibliotecarului de referință

drd. Lenuța URSACHI, bibliotecar
Universitatea din București. Facultatea de Litere. Școala Doctorală
e-mail: lenuta.ursachi@drd.unibuc.ro

1. Considerații generale

Wikipedia este o enciclopedie web colaborativă (2.0) în acces deschis, considerată cel mai mare depozit de cunoștințe disponibil la ora actuală pe Internet. Aceasta a fost lansată în anul 2001, mai întâi în limba engleză; este „copilul de suflet” al lui Jimmy Wales și Larry Sanger și este în prezent susținută și găzduită de Fundația Wikimedia (1). Streams afirmă despre Wikipedia că reprezintă în același timp o comunitate deschisă pentru oricine, care poate fi folosită fără bariere și nu este deținută de nimeni (2).

Fundația Wikimedia este o organizație non-profit din Statele Unite ale Americii, de numele căreia sunt legate mișcarea și proiectele Wikimedia. Comunitatea Wikimedia grupează proiectele în care este implicată în trei categorii: proiecte de conținut (Wikipedia, Wikibooks, Wikiversity, Wikinews, Wiktionary, Wikisource, Wikiquote, Wikivoyage, Commons, Wikidata, Wikispecies), proiecte cu rază de acțiune și de administrare (Wikimedia Foundation, Wikimedia Mailservices, Wikimedia Outreach, Wikistats, Wikimania, Incubator), proiecte tehnice și de dezvoltare (MediaWiki, Test Wikipedia, Wikitech, Wikimedia Cloud Services, Phabricator) (3, p. 204). *Wiki* reprezintă traducerea din limba hawaiană a cuvântului *quick* (rapid) din limba engleză (1).

Figura 1. Proiectele-surori ale Wikimedia (4)

Wikimedia și biblioteca au în comun o misiune principală, accesul nelimitat și necondiționat la cunoștințe. Figura 1 ilustrează lista celor 16 proiecte-surori ale Wikimedia. Dintre acestea, se remarcă proiectele de conținut, în care orice persoană este liberă să contribuie:

- Wiktionary, <https://en.wiktionary.org> - dicționar liber cu definiții în limba engleză traduse din peste 3.800 de limbi;
- Wikibooks, <https://en.wikibooks.org> - colecție de manuale cu acces liber la conținut (din domeniile: calculatoare, inginerie, științe umaniste, lingvistică, matematică, științe, științe sociale, diverse);
- Wikiversity, <https://en.wikiversity.org> - platformă de resurse educaționale deschise (din domeniile: arte, științe umaniste, matematică, medicină, științe sociale, tehnologie; jurnale, școli, cursuri, portaluri);

- Wikimedia Commons, <https://commons.wikimedia.org> - colecție liberă de imagini și fișiere media;
- Wikinews, <https://en.wikinews.org> - sursă liberă de știri;
- Wikispecies, <https://species.wikimedia.org> - director liber cu informații despre specii diverse;
- Wikivoyage, <https://en.wikivoyage.org> - ghid liber cu informații turistice din întreaga lume;
- MediaWiki, <https://www.mediawiki.org> - conține pachetul wiki privind softul liber și deschis, scris în PHP, pentru Wikipedia; oricine îl poate descărca și reutiliza;
- Wikiquote, <https://en.wikiquote.org> - compendiu de citate libere în limba engleză (preluate de la autori diverși, din filme, opere literare, emisiuni televizate, teme și locuri diferite);
- Wikipedia, <https://en.wikipedia.org> - enciclopedie liberă (din domeniile: arte, biografie, geografie, istorie, matematică, științe, tehnologie etc.);
- Meta-wiki, <https://meta.wikimedia.org> - pagina web a comunității globale care a contribuit la proiectele Wikimedia sau are legătură cu acestea (așa-numiții *Wikimedians*);
- Wikidata, <https://www.wikidata.org> - depozit care centralizează datele structurate ale proiectelor-surori Wikimedia, inclusiv Wikipedia, Wikivoyage, Wikisource și altele.

Caracteristicile Wikipediei sunt următoarele (1):

- oricine poate scrie și edita un articol (cel mai mare avantaj dar și cel mai mare dezavantaj);
- are la bază 5 principii cheie: este enciclopedie și nu dicționar; conținutul are un punct de vedere neutru (NPOV); furnizează conținut liber pe care oricine îl poate utiliza, distribui și edita; are un cod al cercetării (*wikiquote*) - editorii trebuie să se respecte și să fie civilizați; nu are reguli ferme - pentru a îmbunătăți calitatea articolelor se pot face unele excepții de la regulă;
- permite accesul la istoricul modificărilor pentru articolul creat (pentru articolele în limba engleză se poate restricționa denaturarea conținutului, pe termen lung, din contul de utilizator);
- utilizatorul înregistrat are și rol de administrator beneficiind de o serie de facilități: blocarea sau nu pentru editare, ștergerea sau redenumirea paginii; protejarea paginii; accesul la istoricul modificărilor și la statistica utilizării paginii.

Kleefeld și Rattray ierarhizează articolele din Wikipedia în funcție de calitatea și importanța lor în următoarele clase (1):

- *feature articles* - articole care au conotație „științifică”;
- *good articles* (articole bune) - bine scrise, verificabile prin intermediul citării surselor de încredere; acoperire largă; punct de vedere neutru; stabile; credit acordat imaginilor;

- *B-class* (articole satisfăcătoare) – standard ridicat; aproape complete; fără probleme majore; necesită unele completări pentru a atinge standardul unui articol „bine scris”;
- *C-class* (articole slabe).

Ayers menționează faptul că 70% dintre articolele Wikipedia reprezintă fragmente sau rezumate foarte scurte (eng. *stubs*), care sunt incomplete dar foarte des folosite și destul de bine scrise, iar 30% reprezintă articole detaliate care tratează foarte atent subiectul abordat (5, p. 7).

2. Wikipedia, sursă de referință terțiară

Termenul de enciclopedie a fost introdus în anul 1751 de un grup de lideri iluminiști conduși de Denis Diderot și Jean le Rond d’Alembert și a constituit progresul în știință și tehnologie în fața superstiției și ignoranței din acele vremuri (6). Peste aproape 270 ani, Wikipedia câștigă teren în fața enciclopediei clasice, situându-se pe locul 5 în topul celor mai accesate pagini web alături de Google, YouTube și Facebook (potrivit statisticii Alexa, companie a Amazon). Figura 2 indică ritmul de dezvoltare a conținutului Wikipedia - aproape 6 milioane de articole în limba engleză, potrivit statisticii Wikimedia de la sfârșitul lunii iulie 2019 (7).

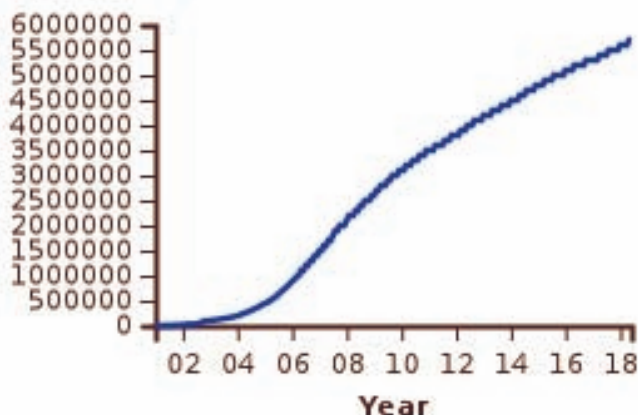

Figura 2. Numărul articolelor în limba engleză din Wikipedia (7)

Un sondaj lansat în anul 2008 în rândul studenților demonstrează faptul că peste 80% dintre ei folosesc Wikipedia pentru a afla informații despre un anumit subiect. Studenții sunt încântați de această resursă pentru că deține informații de actualitate, oferă o privire de ansamblu asupra unei probleme/subiect, permite clarificarea unei terminologii, conferă acces la referințe bibliografice (8). Soules analizează în studiul său care este percepția Wikipedia în rândul studenților. Rezultatele arată că unii folosesc Wikipedia fără rezerve, pentru teme (cu citarea informațiilor), pentru cadrul general al problemei (fără a include informațiile în lucrare) sau nu o folosesc (9) (figura 3).

Un alt chestionar lansat în anul 2009 în rândul unui grup de studenți doctoranzi din Marea Britanie atestă faptul că numai 3% dintre aceștia utilizează Wikipedia. Potrivit sondajului, cele mai accesate resurse online sunt Google, Google Academic, bazele de date bibliografice ale bibliotecii și bazele de date de reviste electronice (8).

Literatura de specialitate semnaleză și unele măsuri extreme în legătură cu utilizarea Wikipedia, cum este cazul rezoluției adoptate în anul 2007 de Departamentul de Istorie al Colegiului Middlebury. Potrivit acestei rezoluții, studenții au fost informați că Wikipedia nu este acceptată ca sursă de

informare pentru cercetare (10, p. 121). În completarea acestei semnalări, vine studiul critic care examinează definițiile date de Wikipedia unor termeni precum „tehnologie educațională” sau „tehnologie didactică”. Analiza făcută indică lipsurile descoperite cu referire la definiții, țările care sprijină astfel de tehnologii, lista tehnologiilor relevante etc. (6). Cu toate acestea, există date încurajatoare privind utilizarea Wikipedia pentru domeniul sănătate: peste 94% din studenții mediciniști, 50% din fizicieni, 70% din rezidenți, 35% din farmaciști folosesc această sursă de referință (2).

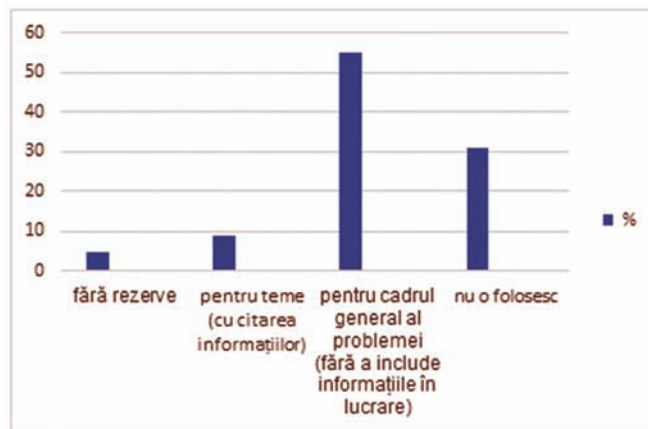

Figura 3. Atitudinea studenților privind utilizarea Wikipedia

East face o analiză paralelă a citărilor la nivelul enciclopediilor tradiționale (tipărite și online) și Wikipedia. Analiza este făcută pe articolele publicate în reviste indexate în diferite baze de date și din diferite domenii. Astfel, pentru articolele publicate în perioada 2004-2009, din domeniul științelor educației, a fost folosită baza de date Sage Journals Online și au fost identificate 3 citări pentru *Encyclopedia of Education* și 10 citări pentru Wikipedia. Pentru articolele publicate în perioada 2005-2009, din domeniul filosofie, a fost folosită baza de date SpringerLink și au fost identificate 55 citări din *Routledge Encyclopedia of Philosophy* (online), 245 citări din *Stanford Encyclopedia of Philosophy* (online) și 79 citări din Wikipedia (8).

Un alt studiu comparativ vizează Wikipedia și Scholarpedia (enciclopedie online peer-review). Referințele bibliografice din articolele cu același titlu din cele două enciclopedii sunt la fel de robuste (11). Aceleași rezultate au fost obținute și în studiul lui Giles, publicat în revista *Nature*, care analizează articolele din Wikipedia și versiunea online a enciclopediei Britannica (11).

3. Wikipedia și proiectele educaționale din mediul universitar

Wikipedia constituie un veritabil instrument de lucru online prin intermediul căruia studenții pot participa în proiecte de cercetare pe diferite teme, pot completa referințele în articole deja create sau pot îmbunătăți conținutul deja creat. Ayers ș.a. evidențiază câțiva pași simpli pe care contributorul trebuie să îi parcurgă pentru scrierea unui articol în Wikipedia (5, p. 162-164):

- să ia o decizie asupra temei pe care vrea să o dezvolte;
- să investigheze atent conținutul din Wikipedia (pentru a evita informațiile redundante);
- să cerceteze și să colecteze referințe despre tema aleasă;
- să aleagă titlul articolului;
- să schițeze articolul;
- să citeze sursele folosite și să insereze legăturile către alte pagini web, dacă este cazul;

- să indexeze articolul pentru a putea fi regăsit cu ușurință de utilizator.

Tabelul de mai jos redă principalele scenarii și acțiuni care trebuie întreprinse după investigarea Wikipediei în legătură cu tema aleasă.

Tabel nr. 1. Scenarii legate de regăsirea informațiilor în Wikipedia (5, p. 163-165)

Scenariu	Acțiune
Tema este dezvoltată sub un alt titlu	Autorul scrie articolul.
Tema este dezvoltată sub același titlu	Autorul îmbunătățește conținutul articolului găsit.
Tema este dezvoltată în mai multe articole	Autorul unifică articolele găsite și adaugă conținut în versiunea nou creată.
Tema este dezvoltată într-un sens larg, sub același titlu	Autorul îmbunătățește conținutul articolului găsit, schimbă titlul articolului și aprofundează subiectul într-un sens mai restrâns, folosind informațiile colectate.
Tema este menționată dar nu este dezvoltată în alte articole	Autorul scrie articolul și creează legăturile dintre articolele găsite și articolul tău.
Tema dezvoltată este diferită sub același titlu de articol	Autorul schimbă titlul articolului tău, cât mai apropiat de tema aleasă. Informează cititorii că articolul găsit este neclar (cazul articolelor legate de nume de persoane omonime, fără specificarea domeniului de interes).
Tema nu a fost dezvoltată pe Wikipedia	Autorul se asigură că subiectul este de interes și merită scris despre el. Identifică articolele scrise deja și care fac referire la domeniul/contextul în care se încadrează tema aleasă. Evită teme despre persoana sau instituția la care ești afiliat. Evită dezvoltarea unei teme care a fost ștersă din Wikipedia (vei primi o atenționare odată ce ai inițiat acțiunea de scriere a articolului).

Universitatea din Edinburgh, aflată în topul universităților *Times Higher Education* (THE), descrie un eveniment (*edit-a-thon*) organizat în anul 2015 care a avut ca subiect editarea de articole neacoperite de Wikipedia despre femeile, știința și istoria Scoției. Profesorii au implicat studenți care au căutat și evaluat informații, utilizate ulterior în scrierea de articole în Wikipedia. În urma acestei experiențe, Wikipedia a fost treptat integrată în planurile de învățământ ale universității și a fost aplicată și în alte proiecte similare (de exemplu, biologia reproductivă, proprietatea intelectuală sau dreptul în tehnologie) (12). Atelierul de editare în Wikipedia a scos în evidență un interes crescut pentru Wikidata și faptul că evenimente similare pot fi conduse de orice persoană cu abilități digitale: bibliotecar, formator de resurse educaționale deschise, informatician sau chiar student (12).

Wikipedia poate fi o platformă excelentă pentru dezvoltarea temelor de clasă. Dawe și Robinson descriu o situație în care un grup de studenți are sarcina de a investiga Wikipedia cu scopul de a identifica articolele privind problemele de sănătate din Australia. Studenții trebuie să adune referințe din Wikipedia, să scrie și să publice lucrarea, tot în Wikipedia. Rezultatele au arătat că studenții au fost inițiați în scrierea științifică și și-au dezvoltat abilitățile legate de normele acesteia. După publicarea articolelor, studenții au fost evaluați după următoarele criterii: conținutul eseului, tipologia și citarea surselor de informare și numărul de referințe (13). La rândul lor, studenții s-au putut autoevalua în funcție de regăsirea informației online, evaluarea articolelor științifice și utilizarea stilului de citare. Studiul subliniază o îmbunătățire clară a abilităților studenților privind cultura informației, după elaborarea articolelor.

Un alt exemplu de aplicare a Wikipediei îl reprezintă WikiProject Law care a avut ca scop îmbunătățirea calității articolelor de drept din enciclopedia online. Studiul legat de acest proiect descrie cazul unei studente care a ales un articol din Wikipedia cu unele carențe legate de volumul informațiilor, coerența secțiunilor, calitatea referințelor, relevanța informațiilor și legăturile către paginile web. Studenta a lucrat independent la conținutul articolului pe care l-a copiat din Wikipedia și l-a editat într-un document Word. Ulterior, s-a consultat cu profesorul, a revizuit o serie de aspecte, după care l-a publicat în Wikipedia. Pentru evaluarea finală a cursului realizat în cadrul acestui proiect, profesorul a propus următoarea structură de notare ponderată (1):

- patru exerciții în Wikipedia – 20% din notă (unul dintre exerciții se referă la *sandbox*);
- participarea la discuții/blogul proiectului – 10%;
- colaborarea și evaluarea colegială – 10 % (prin intermediul *Talk page*);
- contribuție majoră la editarea wiki – 50%;
- scrierea unui eseu – 10%.

În urma proiectului, studenții implicați au analizat critic informațiile culese pe care le-au prezentat într-o manieră inteligibilă, ca pentru un public necunoscător (despre care nu se știe dacă este de specialitate, ce nivel de cunoștințe și de înțelegere a lecturii posedă), au citat surse online ușor de regăsit și au folosit exemple care să clarifice mai bine subiectul abordat (1). După publicarea online a articolelor pe Wikipedia, studentul a fost mulțumit că a putut finaliza cu bine proiectul.

Universitatea din Wisconsin, Milwaukee integrează Wikipedia într-un set de lecții care urmăresc utilitatea surselor terțiare în cercetarea istorică. Universitatea a achiziționat baza

de date Reference Universe (furnizată de Paratext) care include enciclopediile în format tipărit și online și permite căutarea federată la nivel de articol, pentru toate formatele. În cazul acestei universități, au fost puse la dispoziția utilizatorilor peste 20.000 de surse de referință, căutarea făcându-se după cuvinte-cheie sau subiecte. Studenții implicați în acest proiect au avut ca sarcină investigarea surselor terțiare ale bibliotecii (inclusiv Wikipedia) cu privire la un subiect de istorie. Pentru Wikipedia, au întocmit și tipărit o listă cu articolele găsite și clasificate după propria lor evaluare în categoriile: *feature articles*, articole bune și articole slabe. Pentru fiecare trei articole din fiecare categorie au căutat corespondentele în enciclopediile specializate tipărite, au făcut fotocopii ale acestor articole, pe fiecare scriind referințele bibliografice (pentru a indica locul și sursa) (10, p. 124). La sfârșitul cursului, studenții au scris o lucrare de 2-3 pagini cu titlul *Ce calități trebuie să aibă o sursă terțiară pentru a fi bună și utilă pentru cercetarea în istorie?* Lucrarea a constat în compararea articolelor găsite în Wikipedia și enciclopediile tipărite, urmărind punctele tari și slabe ale acestora. Criteriile luate în considerare pentru acest studiu comparativ au fost: puterea interpretativă a articolului, gradul de accesibilitate a informațiilor, nivelul de detaliere a faptelor expuse, afișarea vizuală a informațiilor și orice alt criteriu relevant în acest sens (10, p. 125). Concluziile la care au ajuns studenții au fost următoarele (10, p. 126–128):

- enciclopediile nu aduc argumente ci furnizează informații factuale și nepărtinitoare;
- colectivul de autori care contribuie la scrierea unui articol în Wikipedia face ca autoritatea acesteia să fie greu de construit și menținut;
- scrierea unui articol în Wikipedia înseamnă contribuția adusă la dezvoltarea acesteia (și nu a fi autorul aceluia articol);
- Wikipedia poate fi un instrument bun pentru predarea și scrierea istoriei pentru publicul nativ digital.

Alte proiecte educaționale asemănătoare sunt prezentate și descrise sumar în tabelul 2.

Tabel nr. 2 Exemple de proiecte educaționale Wikipedia (1, 4)

Titlul proiectului	Anul	Descriere și rezultate
Wikipedia Education Project	2010	Studenții își aleg subiecte care nu sunt dezvoltate în Wikipedia. Studenții culeg informații online, le analizează critic și le folosesc în scrierea de articole. Studenții devin „producători de informații” și experți în subiectul ales; conștientizează că o informație de calitate depinde de efortul autorului/editorului; capătă încredere în scrierea „științifică” și sunt pregătiți să interacționeze cu ceilalți utilizatori.
Wiki Project Med	2012	Editorii scriu articole, în propria limbă, cu scopul de a furniza cunoștințe medicale pentru toată omenirea.
Association for Psychological Science’s Initiative		Peste 3.300 oameni de știință și studenți editează și evaluează conținutul Wikipedia din domeniul psihologiei astfel încât acesta să fie cât mai complet și exact.
Art+Feminism	2014	Este îmbunătățit conținutul articolelor Wikipedia despre femei și artă; femeile sunt încurajate să se implice în acest proiect. Au fost scrise 14 articole noi Wikipedia, peste 150 de editări pentru alte articole; au fost încărcate 6 imagini în Wikimedia Commons.

Un alt studiu inedit analizează avantajele și provocările utilizării Wikipediei pentru publicarea științifică. Xiao și Askin compară procesul de peer review din modelele de publicare în Wikipedia și revistele în acces deschis. Autorii afirmă că atât autorul cât și recenzorul pot contribui la publicarea unui articol pe Wikipedia întrucât ambii pot edita conținutul acestuia (14).

4. Bibliotecarul de referințe și Wikipedia

Biblioteca 2.0 reprezintă una dintre paradigmele biblioteconomiei care combină tehnologiile web și serviciile de bibliotecă precum mesageria sincronă, blogurile, wiki-urile, rețelele sociale, etichetarea (eng. *tagging*), alertele prin e-mail (RSS) etc. Serviciile de referințe trebuie să se adapteze nevoilor și tehnologiilor iar bibliotecarul de referințe, la rândul lui, trebuie să se redefiniească. Streams introduce un nou termen care leagă bibliotecarul [de referințe] de Wikipedia, wikibibliotecarul (eng. *wikilibrarian*) (2). Bibliotecarul de referințe contemporan joacă un rol esențial în susținerea accesului deschis la informație, poziția acestuia în mediul academic putând fi consolidată prin:

- organizarea de sesiuni de instruire în cultura informației pe tema căutării și/sau editării în Wikipedia;
- servicii de consultanță oferite profesorilor deschiși să utilizeze Wikipedia în scop educațional;
- ghidarea studentului, doctorandului sau cercetătorului în etapele de căutare, evaluare și citare a informațiilor din Wikipedia;
- găzduirea de ateliere de editare în Wikipedia pe subiecte specifice domeniilor din universitate;
- contribuții aduse în proiectele Wikimedia;
- completarea referințelor în cadrul campaniilor 1Lib1Ref.

Rand susține Wikipedia și propune utilizarea ei pentru predarea abilităților de cultură digitală și explorarea problemelor legate de calitatea informației (16). La rândul său, Murley afirmă că valoarea Wikipediei stă în referințele furnizate care nu se găsesc în enciclopediile tipărite (17).

Snyder descrie comportamentul informațional al unui grup de bibliotecari de referințe în relația cu Wikipedia. Rezultatele au condus la următoarele concluzii: peste 80% folosesc Wikipedia, preponderent în timpul anului universitar, în scop de cercetare sau învățare independentă (dar și pentru răsfoire rapidă, căutare de referințe, privire de ansamblu asupra temei, căutare de subiecte populare etc.) (11). Potrivit aceluiași studiu, Wikipedia este considerată de bibliotecari

drept o sursă competentă de informații enciclopedice cu care se poate începe dar nu se poate încheia o cercetare. Aspectele pozitive ale Wikipediei (*View history*) nu sunt foarte bine percepute de studenți și profesori, dar cele negative sunt în atenția bibliotecarilor și profesorilor în proporție mai mare decât a studenților. Statisticile acestui studiu indică faptul că 50% din bibliotecarii intervievați lucrează în biblioteci unde Wikipedia este folosită ca sursă de referință, 17% lucrează în bibliotecile care nu au pagină wiki și doar 6 % sunt înregistrați în Wikipedia (11).

Bibliotecarii de referințe joacă un rol important în menținerea acurateții articolelor din Wikipedia întrucât ei sunt specialiștii în colectarea și diseminarea informației. O sursă citată într-un astfel de articol poate proveni din catalogul bibliotecii sau de pe Internet, atât timp cât este de încredere și bibliotecarii de referințe își pot aduce aportul în acest sens. Wikipedia poate fi susținută și promovată de bibliotecarii de referințe pe mai multe căi (8):

- includerea articolelor de calitate într-un portal web și gruparea lor pe domenii;
- colaborarea cu facultățile, prin organizarea de sesiuni de instruire cu studenții privind utilizarea acestei resurse;
- furnizarea de link-uri din Wikipedia în cadrul unui index de subiecte, disponibil pe pagina web a bibliotecii etc.

În cadrul programelor de cultura informației, bibliotecarul poate ghida și forma cercetătorul în procesul de căutare a informațiilor și/sau îmbunătățire a calității articolelor (prin adăugarea de referințe, modificări ale secțiunilor), realizarea de conexiuni privind preocupările lui de cercetare (proiecte sau persoane). Pentru evaluarea informațiilor din Wikipedia în cadrul unui program de cultura informației, Phetteplace propune testul CRAAP (Currency-Relevance-Authority-Accuracy-Purpose) (15):

- Actualitatea (*Currency*) - cât de des este actualizat un articol Wikipedia (*View History*);
- Relevanța (*Relevance*) - cât de bine se potrivește articolul Wikipedia cu subiectul de interes;
- Autoritatea (*Authority*) - cine a scris articolul (din păcate, Wikipedia „pică” adeseori testul pentru articolele în care nu se menționează autorul sau acesta este anonim);
- Corectitudinea (*Accuracy*) - sunt citate surse de încredere în conținutul articolului;
- Scopul (*Purpose*) - răspunde principiului de diseminare gratuită a informației.

Parcursul acestui test dovedește că bibliotecarii de referințe sunt veritabili mediatori de informații și pot sprijini utilizatorii pe tot parcursul activității de cercetare: căutarea surselor de informare în bazele de date ale bibliotecii sau Internet, localizarea informațiilor relevante, identificarea și evaluarea resurselor online și salvarea și citarea referințelor bibliografice.

5. Concluzii

Wikipedia are multe avantaje de care trebuie să profite orice utilizator online: reprezintă o sursă deschisă de informații enciclopedice; oricine poate edita un articol; permite accesul la istoricul revizuirii articolelor (*view history*); permite protejarea paginilor (din contul de utilizator); navigarea articolelor se face cu ușurință; lista resurselor înrudite și a hyperlink-urilor atrage sporit atenția și amuzamentul cititorului. În același timp, cercetătorul trebuie să fie tot timpul conștient și de dezavantajele ei: oricine poate edita (nu știm niciodată când este încheiată munca la un articol); poate conține informații

controversate (neuniformitate); poate fi predispusă la acte de „vandalism” intelectual.

Wikipedia reprezintă pentru studenți o oportunitate de înțelegere a paginilor wiki și a procesului editorial, de ascuțire a gândirii critice (descoperirea de goluri și inexactități), de motivare privind diseminarea de informații (aplicarea de cunoștințe și utilitatea transiterii lor). Wikipedia este un instrument care merită să fie exploatat în procesul de predare și învățare în învățământul superior. Poate fi folosită în cadrul unor proiecte educaționale pe teme de interes pentru universitate, pentru evaluarea informațiilor și învățarea utilizării etice a acestora.

Wikipedia este folosită mai mult de bibliotecari decât de profesori și studenți, deși cei din urmă sunt mult mai stăpâni și „contaminați” de noile tehnologii ale informației. Majoritatea bibliotecarilor sunt rezervați în a recomanda Wikipedia pentru activitatea de cercetare. Există însă și o categorie de bibliotecari care încurajează dezvoltarea Wikipediei și îmbunătățirea calității conținutului acesteia. Aceștia văd în Wikipedia o sursă de inspirație pentru programele de cultura informației dezvoltate într-o bibliotecă universitară sau proiectele educaționale derulate la nivel de facultate. Experiențele descrise în acest studiu atestă faptul că utilizarea Wikipediei reprezintă o provocare pentru bibliotecă dar și garanția unui parteneriat de succes cu reprezentanții comunității academice.

Referințe bibliografice

1. KLEEFELD, John C and RATTRAY, Katelyn. Write a Wikipedia Article for Law School Credit - Really? *Journal of Legal Education* [online]. 2016, vol. 65, nr. 3, p. 597-621 [accesat 25 iulie 2019]. Disponibil la: <http://www.jstor.org/stable/26177046>
2. OCLCVIDEO and STREAMS, Sharon. Wikipedia for Health - Live from ALA Annual 2019. [online]. [accesat 22 iulie 2019]. Disponibil la: https://www.youtube.com/watch?v=wdXOCweNmQg&fbclid=IwAR1bIc44Q4cqPNJuKNgvQ_3oZhRWF6-h5oaxxGV7ROrC69hxfOyY3J48I
3. WALTON, Graham, STUBBINGS, Ruth and GWYER, Roisin. *The road to information literacy: librarians as facilitators of learning*. Boston: De Gruyter Saur, 2012.
4. Meta-Wiki. [online]. [accesat 2 februarie 2019]. Disponibil la: https://meta.wikimedia.org/wiki/Main_Page
5. AYERS, Phoebe; YATES, Ben; MATTHEWS, Charles. *How Wikipedia works: and how you can be a part of it* [online]. San Francisco: No Starch Press, 2008. [accesat 25 iulie 2019]. Disponibil la: <http://site.ebrary.com/lib/portsmouth/Doc?id=10310902>
6. HLYNKA, Denis. Educational Technology and “Wikipedia.” *Educational Technology* [online]. 2009, vol. 49, nr. 5, p. 50-52. [accesat 25 iulie 2019]. Disponibil la: <http://www.jstor.org/stable/44429722>
7. Size of Wikipedia. *Wikipedia, the free encyclopedia* [online]. [accesat 25 iulie 2019]. Disponibil la: https://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Size_of_Wikipedia
8. EAST, John W. “The Rolls Royce of the Library Reference Collection”: The Subject Encyclopedia in the Age of Wikipedia. *Reference & User Services Quarterly*. 2010, vol. 50, nr. 2, p. 162-169.
9. SOULES, Aline. Faculty perception of Wikipedia in the California State University System. *New Library World* [online]. 2015, vol. 33, p. 213-226. DOI 10.1108/NLW-08-2014-0096.

10. SELIGMAN, Amanda. Teaching Wikipedia without Apologies. În: DOUGHERTY, Jack ; NAWROTZKI, Kristen (eds.), *Writing History in the Digital Age* [online]. University of Michigan Press, 2013. p. 121-130. [accesat 25 iulie 2019]. Disponibil la: <http://www.jstor.org/stable/j.ctv65sx57.15>

11. SNYDER, Johnny. Wikipedia: Librarians' Perspectives on Its Use as a Reference Source. *Reference & User Services Quarterly* [online]. 2013, vol. 53, nr. 2, p. 155-163. [accesat 22 iulie 2019]. Disponibil la: <http://www.jstor.org/stable/refuserserq.53.2.155>

12. MCANDREW, Ewan. *JISC case study – Wikimedia in the curriculum* [online]. [s.a.]. [accesat 22 iulie 2019]. Disponibil la: <https://thinking.is.ed.ac.uk/wir/jisc-case-study-wikimedia-in-the-curriculum/>

13. DAWE, Lydia; ROBINSON, Ainslie. Wikipedia editing and information literacy: a case study. *Information and Learning Science* [online]. 2017, vol. 118, nr. 1/2, p. 5-16. DOI 10.1108/ILS-09-2016-0067.

14. XIAO, Lu; ASKIN, Nicole. Wikipedia for academic publishing: advantages and challenges. *Online Information Review* [online]. 2012, vol. 36, nr. 3, p. 359-373. DOI 10.1108/14684521211241396.

15. PHETTEPLACE, Eric. How Can Libraries Improve Wikipedia? *Reference & User Services Quarterly*. 2015, vol. 55, nr. 2, p. 109-112.

16. RAND, Angela. Mediating at the Student–Wikipedia Intersection. *Journal of Library Administration*. 2010, vol. 50, nr. 7-8, p. 923-932.

17. MURLEY, Diane. In defense of Wikipedia. *Law Library Journal*. 2008, vol. 100, nr. 3, p. 593-607.

WIKIPEDIA

English

The Free Encyclopedia

5 077 000+ articles

日本語

フリー百科事典

1 001 000+ 記事

Русский

свободная энциклопедия

1 289 000+ статей

Italiano

L'enciclopedia libera

1 252 000+ voci

中文

自由的百科全书

863 000+ 條目

Español

La enciclopedia libre

1 233 000+ artículos

Deutsch

Die freie Enzyklopädie

1 907 000+ Artikel

Français

L'encyclopédie libre

1 723 000+ articles

Português

A enciclopédia livre

909 000+ artigos

Polski

Wolna encyklopedia

1 154 000+ hasel

EN ▾

Sursa: <https://www.bing.com/images/search?view=detailV2&ccid=fBisrGS7&id=B17C2470FBB4D3A54243DCF46DB19839621C34D-C&thid=OIP.fBisrGS7jPIGPDvq4pSx3QHAEK&mediaurl=https%3a%2f%2fi.ytimg.com%2fvi%2fo3iPVbQoOaA%2fmaxresdefault.jpg&exph=720&expw=1280&q=wikipedia&simid=608012101598970449&ck=8F7CC141E6D27D8A2732A4F593532650&selectedIndex=2&ajaxhist=0>

Vedeta de autor nume japonez

Cristina MARINESCU, bibliotecar
Biblioteca Națională a României. Serviciul Colecții Speciale
e-mail: cristina.marinescu@bibnat.ro

Există câteva situații punctuale legate de stabilirea vedetei de autor în cazul numelor japoneze, majoritatea acestor situații derivând din specificul scrierii japoneze.

Scrierea japoneză folosește, concomitent, trei sisteme de scriere: ideogramele chinezești și cele două silabare, de producție indigenă, numite generic *kana* (este vorba despre hiragana și katakana). Hiragana este folosită mai ales pentru partea flexionară a verbelor și adjectivelor, iar katakana apare cu predilecție la scrierea unor cuvinte de origine străină. Dacă lucrurile sunt simple când este vorba de citirea caracterelor din silabar, în ceea ce privește kanji, care au fiecare două tipuri de citiri, citiri chinezești (on yomi) și citiri japoneze (kun yomi), uneori transliterarea poate pune probleme. Astfel, numele *Teika* din *Fujiwara*, *Teika* apare uneori în forma *Sadaie*, prima variantă fiind citirea chinezească a kanji-lor din numele respectiv, iar a doua variantă este citirea japoneză a aceluiași caracter.

La stabilirea vedetei de nume japonez, este esențial să se stabilească numele de familie. Singura regulă pentru străinul necunosător de limbă este că numele terminate în *ko*, destul de numeroase, sunt prenume feminine (de exemplu, Chikako, Tomoko, Mariko).

Ex.: Kuroyanagi, Tetsuko

Pentru restul numelor, este indicată consultarea lucrărilor de referință sau a paginilor de Internet.

Sunt două mari sisteme de transliterare a limbii japoneze, Kunrei și Hepburn. Sistemul Kunrei este preferat de autoritățile japoneze, dar sistemul Hepburn e mult mai ușor de folosit de către străini. De exemplu, în Kunrei, silaba *ci* se scrie *ti*, ceea ce este corect din punct de vedere lingvistic, întrucât *ci* apare în grupul de silabe ce încep cu *t*. În sistemul Hepburn, însă, *ci* se notează *chi*, căci în acest sistem vocalele se notează ca în limba italiană, iar consoanele ca în limba engleză. La fel, *tu* este *tu* în Kunrei și *tsu* în Hepburn ș.a.m.d. Ar fi de recomandat ca la scrierea vedetei de autor-nume japonez să se folosească transliterarea Hepburn, care în ultimii ani pare să se fi generalizat.

La numele japoneze din vechime, exista obiceiul de a adăuga particula de posesie *no* la numele proprii, pentru a arăta că o persoană aparținea unui anumit clan nobiliar. Se recomandă a elimina această particulă din vedeta de nume, cu atât mai mult cu cât în scrierea în kanji, silaba *no* nu este marcată.

Ex. Ono, Komachi

nu Ono no, Komachi

Cuvântul *tennō* în japoneză înseamnă *împărat*. De aceea, numele de tip *Jinmu Tennō* va avea vedeta

Jinmu, împărat japonez

Totuși, când numele cuprinde un element nobiliar care s-a sudat în decursul timpului, el se păstrează ca atare:

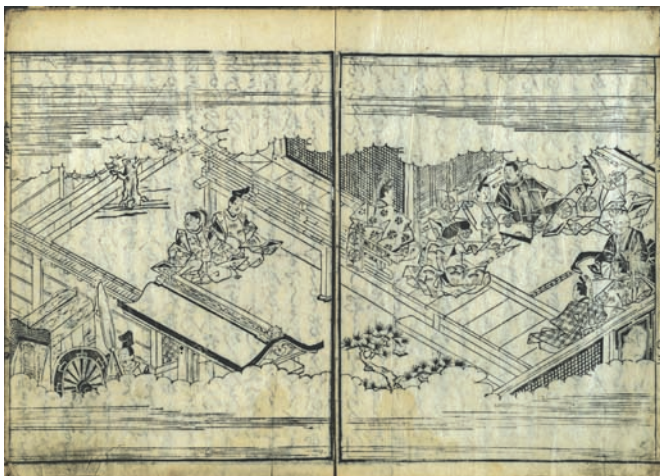
Ex. Shōtoku Taishi

unde *taishi* înseamnă prinț.

De fapt, cea mai mare dificultate în stabilirea unei vedete de autor nume japonez este transliterarea, dar bibliotecarul de rând nu se va confrunta cu aceasta. Există posibilitatea verificării vedetei pe site-uri specializate, precum viaf.org.

BIBLIOGRAFIE:

- HADAMITZKY, Wolfgang and SPAHN, Mark. Japanese Kanji and Kana. A complete guide to the Japanese writing system. Tokyo: Tuttle Publishing, 2012.
- SANSOM, G. B. Japan-A short cultural history. Tokyo: Tuttle Publishing, 1997.

Sursa: Biblioteca Națională a României. Serviciul Colecții Speciale.
Cabinetul Manuscrise

Serviciul Referințe al Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” - necesitatea reinventării

Corina DOVINCA, bibliotecar

Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” București. Serviciul Catalogare. Indexare

e-mail: corina.dovinca@bcub.ro

Serviciul Referințe al Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” și-a început activitatea în calitate de compartiment distinct al instituției în luna septembrie a anului 1998, având, așadar, o existență de peste 21 de ani. Din păcate, nu putem vorbi despre o istorie cu prea mari evenimente. Lucrurile s-au mișcat rapid în primii ani de după înființare, serviciul cunoscând, la momentul actual, o perioadă de stagnare, dacă nu chiar de regres.

Activitățile cuantificabile, cum sunt referințele prin e-mail sau bibliografiile la cerere au înregistrat scăderi semnificative, de la an la an. În raportul din anul 2015 se precizează că „scăderea numărului de bibliografii elaborate de la 93 la 59 în perioada 2011-2015, cât și a numărului de referințe prin e-mail, de la 219 la 191 în perioada 2011-2015, sunt determinate de reducerea numărului de utilizatori din ultimii ani.”¹ (A se vedea Anexa 1 - analiza situației din perioada 2009-2018)

Între anii 1998-2001, Biroul Referințe a funcționat într-o formulă de 4-6 bibliotecari; în luna septembrie 2001, în perspectiva inaugurării noului sediu al Unității Centrale, această structură s-a transformat în Serviciul Referințe, căruia i-a fost alocat un număr de 15 bibliotecari. Odată cu înființarea serviciului, s-a trecut, de la o atitudine, în general pasivă, la una activă, de mai mare implicare în satisfacerea necesităților informaționale ale utilizatorilor, prin creșterea gradului de complexitate și diversificarea serviciilor furnizate - un pas important în dezvoltarea serviciului fiind introducerea serviciului de referințe prin e-mail, activitate începută efectiv în anul 2001.

Pornind de la citatul Annei G. Lipow „*bibliotecarii de referințe reprezintă însăși cheia supraviețuirii bibliotecilor. [...] În condițiile în care utilizatorii solicită ajutorul bibliotecarilor pentru căutările simple în catalogul bibliotecii, care reprezintă o colecție organizată de documente, gândiți-vă cât de critică este această nevoie acum, când utilizatorii sunt nevoiți să caute în cyberspațiu, într-o colecție nelimitată și de cele mai multe ori neclasificată de materiale*”² și având în vedere contextul în care ne aflăm - cel al dezvoltării fără precedent a tehnologiilor informării și comunicării, existența unui serviciu de referințe specializat și profesionist în Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” este esențială.

Nevoile de informare ale utilizatorilor au devenit tot mai specializate și mai complexe, cantitatea tot mai mare de informații disponibilă acum determinând cereri și așteptări noi din partea acestora. Dezvoltarea tehnologică a încurajat crearea unor servicii de bibliotecă moderne și modificarea celor tradiționale. De câțiva ani, se vorbește de necesitatea unei revitalizări a profesiei în ansamblul său. În aceste condiții se

impune ca Serviciul Referințe al Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” să se alinieze noilor standarde internaționale, să capete o identitate proprie și să servească nevoilor utilizatorilor reali și potențiali ai bibliotecii, dezvoltându-se în permanență și contribuind la dezvoltarea instituției, în ansamblul ei.

La momentul actual Serviciului Referințe funcționează ca un serviciu hibrid și „depersonalizat”, accentul fiind pus pe activitățile nespecifice unui serviciu de referințe, fie el chiar și unul tradițional (rezervare locuri, predare carduri-chei). O parte din personalul calificat al serviciului a migrat către alte servicii ale bibliotecii, fiind înlocuit cu personal necalificat. Bibliotecarii de referințe rămași pe poziții se ocupă de activități care, în marea lor parte, nu au legătură cu cercetarea, documentarea și îndrumarea utilizatorilor.

Serviciul Referințe ar trebui să reprezinte cartea de vizită a bibliotecii, fiind primul contact pe care utilizatorul îl are cu instituția și cu personalul acesteia, de aceea articolul de față pledează pentru dezvoltarea unui serviciu prompt și eficient, dedicat utilizatorilor, al cărui principal scop să fie acela de a răspunde la întrebări.

Prezentul articol poate fi considerat un plan strategic de dezvoltare, incluzând atât analiza situației prezente din Serviciul Referințe al Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” din București, cât și propuneri practice de îmbunătățire și de dezvoltare a acestuia, prin furnizarea de servicii și produse performante, eficientizarea timpului de lucru, creșterea vizibilității serviciului și, implicit a instituției.

La momentul actual Serviciul Referințe funcționează cu un număr de 15 angajați/bibliotecari, având în componență următoarele 5 puncte de lucru: Informații/Control Acces, Permise, Rezervare locuri/Referințe, Cataloage și Internet. În continuare voi face o prezentare cât mai completă a acelor puncte de lucru care necesită schimbări majore, insistând asupra neajunsurilor sesizate și venind cu propuneri de îmbunătățire pentru fiecare dintre acestea, fără a avea pretenția că soluțiile propuse sunt cele mai eficiente sau cele mai bune.

1. Informații/Control acces

Accesul în biblioteca Centrală Universitară „Carol I” se face pe baza unui permis de lectură vizat, în schimbul căruia utilizatorul primește două cartele: una albă, magnetică, cu ajutorul căreia activează ușa care desparte holul de interiorul bibliotecii și una verde, pe care o va preda custodelui din sala în care își va rezerva loc. La cerere, utilizatorul primește o cheie pentru caseta valorică, în care își poate depozita lucrurile personale. Cartelele sunt numerotate (pe baza numărului de pe cartelă se face înregistrarea în sistemul de rezervări și se obține

locul în sală). Permisul este eliberat în punctul de lucru dedicat acestui serviciu (Permise), cartelele (alături de cheia casetei de valori) sunt primite de către utilizator în punctul *Control Acces/ Informații*, de la bibliotecarul de referințe de serviciu.

Deși ar trebui să reprezinte două puncte de lucru distincte, cu activități specifice, *Control Acces* și *Informații*, prin natura poziționării (unul lângă altul) sunt confundate de către utilizatori, iar activitățile lor se amestecă frecvent: bibliotecarul de la *Control Acces* oferă deseori informații, iar cel de la *Informații* oferă ocazional carduri și chei. (Același lucru se întâmplă și în zona *Rezervare locuri/Referințe* (desk-ul de la parter).

Problema sesizată: La momentul actual, principala activitate a acestui punct de lucru este aceea de înmânare carduri și chei, serviciul pierzându-și, în acest fel, funcționalitatea de bază: aceea de a oferi informații utilizatorilor reali sau potențiali ai bibliotecii. Munca rutinieră produce insatisfacții profesionale, iar majoritatea angajaților, supracalificați pentru activitățile de predare carduri-chei (precum și pentru cele de rezervare locuri) au migrat către alte servicii. În condițiile în care procedura de rezervare locuri poate fi simplificată, personalul calificat al acestui serviciu se poate ocupa de îndeplinirea unor atribuții specifice naturii serviciului referințe și poate contribui la creșterea calității serviciului și, implicit, a instituției.

Mai mult decât atât, utilizatorii sunt nemulțumiți și derutați de parcurgerea acestui circuit, pe care îl consideră greoi, inutil și birocratic.

Propunere: dezvoltarea unui sistem automat, inteligent și integrat de rezervări, care să elimine definitiv activitățile rutiniere și care să permită utilizatorilor să își facă rezervare în sălile de lectură, inclusiv de pe device-urile de tip SmartPhone, iPhone, iPad etc.

Rezervarea locurilor în sălile de lectură să poată fi făcută pe baza numărului de permis, accesând website-ul bibliotecii, de pe telefon, de la distanță (dupa modelul rezervare locuri la teatru, de exemplu), iar accesul în bibliotecă să se facă pe baza permisului de cititor (pe care utilizatorul să îl arate la intrare bibliotecarului din zona Informații, demonstrându-și calitatea de utilizator al BCU „Carol I” și să îl lase custodelui din sala în care merge, pentru ca acesta să poată elibera locul în sală, la plecare).

Un model interesant de rezervare locuri este acela al bibliotecilor Universității din Washington, care este disponibil la adresa: <http://uw.libcal.com/reserve>. Pe pagina de rezervare locuri apare un calendar, care poate fi consultat pe zile sau pe săptămâni, existând 3 markeri diferiți: intervalele orare libere, rezervate sau ocupate. Sălile de lectură sunt listate în partea stângă a ecranului și împărțite pe etaje. Atunci când accesăm

una dintre săli, pe ecran apare o pagină conținând descrierea succintă a sălii respective: capacitate, dotări, localizare în spațiu. Informațiile despre sălile de lectură pot fi consultate și mai rapid accesând butonul INFO din dreptul fiecărei săli.

Notă: ar putea fi atașate și pozele sălilor.

De asemenea, propun achiziționarea și instalarea a 1-3 terminale în zona de acces a bibliotecii (holul de la intrare), de unde să se poată rezerva locuri în sălile de lectură, cu ajutorul bibliotecarilor din zona informații (pentru utilizatorii care nu au telefoane smart sau alte gadgeturi care să le permită rezervarea de la distanță), pe baza codului de pe permis și un panou electronic cu afișajul configurației sălilor (util ar fi să existe câte un panou pe care să fie afișată configurația sălilor în fiecare sală de lectură).

La intrarea în sala de lectură rezervată de către utilizator, prin cele două modalități, permisul de cititor să fie predat custodelui din sală, iar eliberarea locului să fie făcută de către acesta. În cazul în care custodele observă că un loc rezervat nu se ocupă timp de 30 minute, să îl elibereze (durata rezervării să fie menționată clar pe site).

Permisele electronice vor fi înmânate utilizatorilor, după efectuarea turului de orientare și în aceleași condiții de până acum, în punctul *Eliberare permise*.

Cheile pentru casetele valorice și coșurile pentru transportarea lucrurilor personale vor fi înmânate utilizatorilor de la Garderobă.

Probleme rezolvate:

- atât bibliotecarii, cât și utilizatorii sunt scutiți de activitățile rutiniere, cititorii înscriși la bibliotecă au acces mult mai facil la sălile de lectură, iar imaginea instituției este îmbunătățită.
- utilizatorii nu mai primesc câte 2 (două) cartele (derutant pentru ei): cartela verde și cartela albă; nu există riscul ca, în cazul pierderii cartelei magnetice (cea albă), biblioteca să nu poată recupera contravaloarea acesteia; iar probabilitatea de a pierde sau de a rătați permisul este foarte scăzută, (accesul se face pe baza permisului, care, ulterior ocupării locului, rămâne în sală, la custode, până la eliberarea locului).
- intrarea și ieșirea din/în bibliotecă se face numai trecând prin porțile magnetice (propun instalarea acestora astfel încât să includă cele două uși de la intrarea în bibliotecă).
- eliberarea spațiului din zona *Acces* și din zona *Referințe specializate* și clarificarea atribuțiilor bibliotecarilor de referințe care activează în aceste puncte de lucru.

<https://uw.libcal.com/reserve/suzzallo-group-study>

Probleme posibile: profesionalizarea personalului actualmente deprofesionalizat, buget.

Preconizez că această schimbare va avea cel mai mare impact asupra accesibilității bibliotecii. Și pentru că cel mai important indicator în ierarhizarea intervențiilor este eficiența, propun ca această măsură să fie prima din șirul măsurilor care se impun în vederea îmbunătățirii activității Serviciului Referințe al BCU „Carol I”.

Odată cu eliminarea procesului greoi de rezervare locuri, în zona de acces a bibliotecii (holul de la intrare, desk-ul Control acces/Informații) sunt eliberate 2 posturi de lucru, iar angajații din Serviciul Referințe se pot ocupa de rezolvarea sarcinilor specifice: cele două puncte de lucru vor fuziona, formând împreună **zona de informații**, unde utilizatorii pot adresa întrebări și de unde pot primi răspunsuri, legate de bibliotecă. În acest sens, angajații trebuie să cunoască foarte bine istoricul, misiunea și funcțiile bibliotecii, drepturile și obligațiile utilizatorilor, ROF și Regulamentul intern ale bibliotecii, legile specifice de bibliotecă (Legea 334/2002, Legea 1/2001, Legea 287/2009) etc.

Atribuții specifice bibliotecarului din acest punct de lucru:

- răspunde la întrebări punctuale legate de colecția, structura și serviciile bibliotecii: condițiile de acces în bibliotecă, actele necesare eliberării permisului, orarul bibliotecii și al biroului de permise, taxa de înscriere, categoriile de utilizatori, valabilitatea permisului, vizarea permisului; colecțiile bibliotecii și volumul acestora; informații despre bibliotecile filiale: date de contact, condițiile de împrumut din filiale, orar etc. și redirecționează utilizatorii către acestea; căutarea publicațiilor în OPAC în vederea confirmării/infirmării existenței în catalogul bibliotecii a publicațiilor de interes etc.;
- oferă informații precise, de utilitate practică despre evenimentele culturale care se desfășoară în incinta bibliotecii (ex. Conferințele Fundației, expozițiile Galateca și alte manifestări care au loc în bibliotecă);
- menține legătura cu celelalte departamente ale bibliotecii în vederea actualizării informațiilor de interes general și a comunicării eficiente în cadrul instituției;
- alcătuiește și actualizează în permanență programul activităților desfășurate în cadrul bibliotecii, se informează în permanență asupra evenimentelor culturale ale orașului, propune conținut pentru flyere și broșuri;
- efectuează tururile de orientare în limba română și engleză;
- informează utilizatorii referitor la posibilitatea de a lăsa la Cutia pentru reclamații și sugestii mesaje.

2. Serviciul Referințe (desk-ul din interiorul bibliotecii, zona parter)

La momentul actual acest desk este împărțit în două, dar, din lipsă de personal calificat, funcționează preponderent ca un serviciu de rezervare locuri în sălile de lectură, pierzându-și funcționalitatea de bază: aceea de a efectua servicii de informare, documentare și cercetare și de a răspunde nevoilor mai complexe ale utilizatorilor.

În condițiile în care rezervarea locurilor se va face direct și în condițiile existenței unor panouri electronice de afișaj, din care sa reiasă clar situația locurilor disponibile în săli, desk-ul de referințe va căpăta o identitate proprie, servind nevoilor

complexe de informare ale utilizatorilor reali (înscriși în bibliotecă) sau a celor virtuali (care adresează întrebări prin intermediul adresei de mail a serviciului: refer@bcub.ro).

Pentru a lărgi categoria utilizatorilor care se adresează bibliotecii, bibliotecarii de referințe pot fi solicitați, în cazuri speciale, sau în orice caz, de către utilizatorii potențiali (cei care nu sunt încă înscriși la bibliotecă) în vederea realizării unor bibliografii la cerere, mape documentare, sinteze și alte produse documentare.

Atribuții specifice bibliotecarului din acest punct de lucru:

- răspunde nevoilor complexe de informare ale utilizatorilor: referințe directe (a se vedea atribuțiile specifice postului de lucru Informații), bibliografii la cerere, bibliografii adnotate, sinteze și mape documentare etc.;
- efectuează interviul de referințe cu utilizatorii care doresc să primească bibliografii la cerere, mape documentare și orice fel de produse documentare;
- răspunde prompt și profesionist la solicitările primite prin e-mail (referințe prin e-mail) și la cele primite telefonic;
- asigură asistență utilizatorilor care vor să consulte bazele de date științifice la care biblioteca este abonată (instalate pe cele 5 calculatoare din zona Referințe: 1 PC și 4 MacIntosh);
- realizează statisticile lunare referitoare la serviciile de referințe executate în cadrul acestui serviciu; concepe și întreține pagina de Facebook a Serviciului Referințe a bibliotecii postând periodic anunțuri specifice serviciului;
- contribuie la realizarea strategiei de lucru și a planului de marketing ale serviciului referințe;
- comunică permanent cu celelalte departamente;
- se informează permanent asupra fondului info-documentar al bibliotecii și asupra evoluției bazelor de date existente;
- completează și actualizează fișierul interogabil cu bibliografii (conceput și realizat de subsemnata);
- furnizează documente la distanță (contra-cost, la cerere);
- alcătuiește și actualizează periodic caietele de bune practici și articole cu scop informativ (cum se realizează o bibliografie la cerere: pașii, tipologia, metodologia de lucru; articole referitoare la bazele de date; care sunt pașii de urmat în vederea obținerii celor mai precise informații în cel mai scurt timp; articole referitoare la comportamentul utilizatorilor; interviul de referințe etc.);

Constituie un avantaj cunoașterea uneia sau a mai multor limbi străine (bazele de date la care BCU este abonată conținând publicații și articole științifice preponderent în limba engleză).

3. Vubis/Cataloge

La momentul actual acest serviciu este mai degrabă unul static, bibliotecarul răspunzând exclusiv cererilor directe de informare venite din partea utilizatorilor, legate de procesul de regăsire a informațiilor în catalogul online al bibliotecii (18 calculatoare PC).

Varinata 1: Fiind principala funcționalitate a acestui punct de lucru, îndrumarea și formarea în procesul de regăsire a informațiilor va rămâne principala atribuție a bibliotecarului de serviciu. Atitudinea aceasta va fi, însă, una proactivă,

venind în întâmpinarea utilizatorului și încercând să-l orienteze printr sursele de informare existente, astfel încât acesta din urmă să obțină cele mai bune rezultate în intenția sa de informare.

Atribuții specifice:

- îndrumă și formează utilizatorii în procesul de regăsire a informațiilor, având o atitudine proactivă: modalități și criterii de căutare în: Catalogul online al bibliotecii, pe Internet sau în bazele de date științifice ale bibliotecii;
- alcătuiește caietul de bune practici, scrie articole scurte de informare despre Serviciul Referințe și selectează imagini relevante - articolele vor fi postate periodic pe pagina de Facebook a Serviciului Referințe;
- verifică funcționalitatea calculatoarelor (inclusiv în punctul de lucru Internet) și comunică eventualele defecțiuni tehnice către departamentul Informatizare al instituției.

Varinata 2: În ultima perioadă, această zonă este una slab frecventată, utilizatorul având posibilitatea să-și caute singur publicațiile, accesând de la distanță site-ul bibliotecii (secțiunea Cataloage). Căutarea în catalog poate fi făcută, la cerere și în limita timpului disponibil, și din zona Informații.

Propun împărțirea acestei zone în două: 9 din cele 18 calculatoare existente să fie folosite, în continuare, pentru căutarea în catalogul BCU, cealaltă jumătate să fie înlocuite cu computere performante, de pe care să poată fi accesate bazele de date.

De asemenea, propun instalarea unui panou cu principalele clase și diviziuni CZU (cele 10 clase, diviziunile și subdiviziunile principale, punctuația, indicii auxiliari comuni) în zona în care este accesat catalogul (în spatele desk-ului la care stă bibliotecarul de referințe), CZU oferind o acuratețe mai mare în regăsirea publicațiilor, după subiectele pe care le conțin.

Îmbunătățirea activității Serviciului Referințe include atât procesul de restructurare și reorganizare a spațiului existent, cât și introducerea unor servicii noi și demararea unor programe de promovare, cum ar fi: implementarea serviciului de referințe prin chat, crearea de spații pentru învățare dinamică și interactivă (de tip makerspace), organizarea unor birouri mobile de promovare a serviciilor bibliotecii, proiecte de voluntariat, realizarea unei publicații proprii a Serviciului Referințe etc.

Pentru îndeplinirea acestor deziderate, bibliotecarii angajați ai departamentului Referințe trebuie să fie bine pregătiți în domeniul biblioteconomic, să aibă abilități de comunicare și o atitudine deschisă față de utilizatori. Propun ca personalul să fie testat periodic, încurajat să se dezvolte profesional (prin cursuri universitare, masterale, postuniversitare sau doctorale de profil, cursuri de marketing, management de proiect sau comunicare, cursuri de limbi străine, cursuri IT), să participe activ la conferințe/workshopuri/întâlniri profesionale/sesiuni de comunicări etc.

De asemenea, propun alcătuirea unui **caiet de sarcini** (care să completeze fișa postului), a unui **caiet de observații** (pentru fiecare punct de lucru în parte) și a unui **caiet de bune practici** care să traseze liniile directoare ale Serviciului Referințe (inclusiv un capitol special în care să fie definite clar tipurile de referințe oferite):

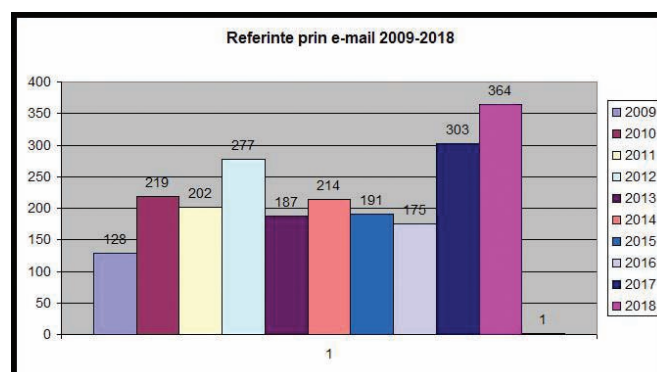
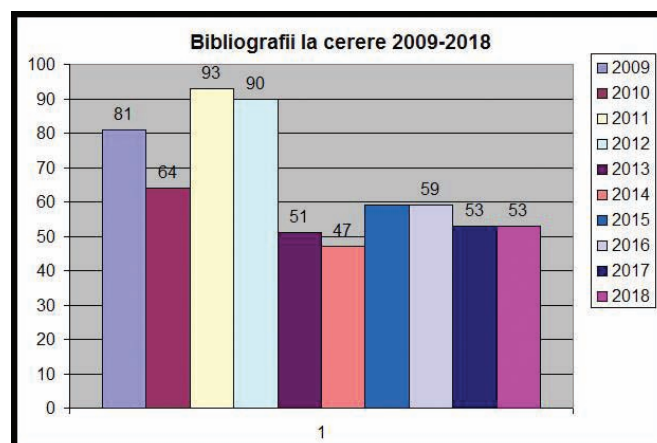
- consilierea și îndrumarea utilizatorilor privind colecția bibliotecii: de ex.: „Unde pot obține informații despre documentele de muzică?”;
- referințe de adresă: stabilirea locului sursei solicitate;
- referințe de concretizare: concretizarea datelor bibliografice despre document;

- referințe factografice: date concrete cu caracter variat, gen: „În ce an s-a născut Nichita Stănescu”, „Ce înseamnă cuvântul metaliteratură?”;
- referințe tematice: informații pe diverse teme/subiecte, gen: „Columna Traiana”, „Relațiile geto-dacilor cu popoarele eleniste” etc.; bibliotecarul însoțește utilizatorul în cercetare;
- referințe complexe: îmbină toate tipurile de referințe și presupune implicarea tuturor surselor de informare etc.

Note:

1. Biblioteca Centrală Universitară Carol I. *Raport 2015*. <https://docs.google.com/viewer?a=v&pid=sites&srcid=YmN1Yi5yb3xiaWJsaW90ZWVhX2N1bnRyYWxhX3VuaXZlcnNpdGFyYV9jYXJvbF9pX2J1Y3VyZXN0aXx-neDoZjQyM2RhZjhmYTMxMDJh>
2. LIPOW, Anne G. *Servicing the remote user: reference service in the digital environment*. Berkeley, C.A.: Library Solutions Press, 1993

Anexa 1

Îmbinarea simfonismului cu expresivitatea, în muzica de balet a lui P.I. Ceaikovski: 180 de ani de la nașterea compozitorului

Raluca BUCINSCHI, bibliotecar
Biblioteca Națională a României.

Serviciul Comunicarea Colecțiilor Curente și orientare utilizatori. Compartiment Multimedia.
e-mail: raluca.bucinschi@bibnat.ro

Baletul a inspirat totdeauna oamenii care l-au perceput ca pe o scenă dintr-un film, identificându-se uneori cu personajele, aceștia învățând prin balet exprimarea nonverbală a trăirilor interioare, a eleganței și a gândurilor prin limbajul trupului. Baletul, ca orice alt spectacol, alături de teatru, operă și film este în strânsă legătură cu termenul de *catharsis*, care înseamnă purificare, curățare a sufletului și a conștiinței.

Baletul va cunoaște o puternică ascensiune începând cu secolul al XVI-lea, în timpul domniei regelui Ludovic al XIV-lea, care înființează Academia Regală de Dans și alături de Opera din Paris, condusă de Jean Baptiste Lully, vor pune bazele reprezentațiilor de scenă cunoscute de noi în prezent.

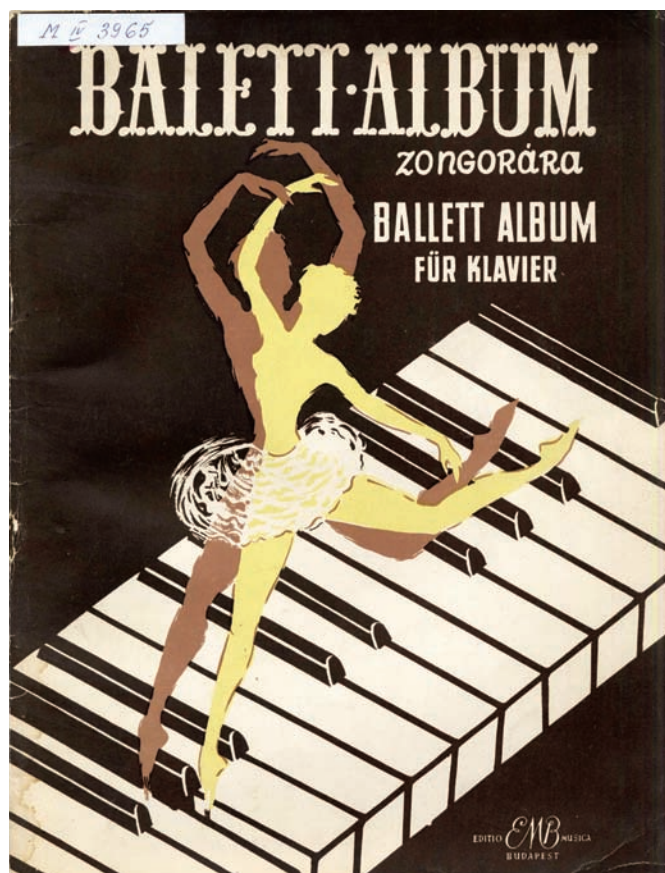
Când în a doua jumătate a secolului al XIX-lea apare, în conștiința compozitorilor ruși, nevoia de distanțare față de filonul clasic-romantic, prin ideea autenticității și originalității, dată de specificitatea națională de sorginte folclorică modală, se va cristaliza o nouă mișcare muzicală de mare însemnătate, ale cărei baze au fost puse de Mihail Ivanovici Glinka și Alexander Sergeevich

Dargomyzhsky. Acest sens al modernității a fost preluat și continuat de muzicienii ruși din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, ale căror creații se leagă de mișcarea de eliberare feudală, (abolirea iobăgiei în 1861), de afirmare națională și internațională.

Puternica înflorire a artelor și noua conjunctură istorică au favorizat înființarea unor instituții musicale cu profil artistic și didactic, menite să contribuie la dinamizarea vieții muzicale și să asigure formarea de viitori muzicieni, consacrand în lumea muzicală mari personalități creatoare, printre care și **Piotr Ilici Ceaikovski**.

П. ЧАЙКОВСКИЙ

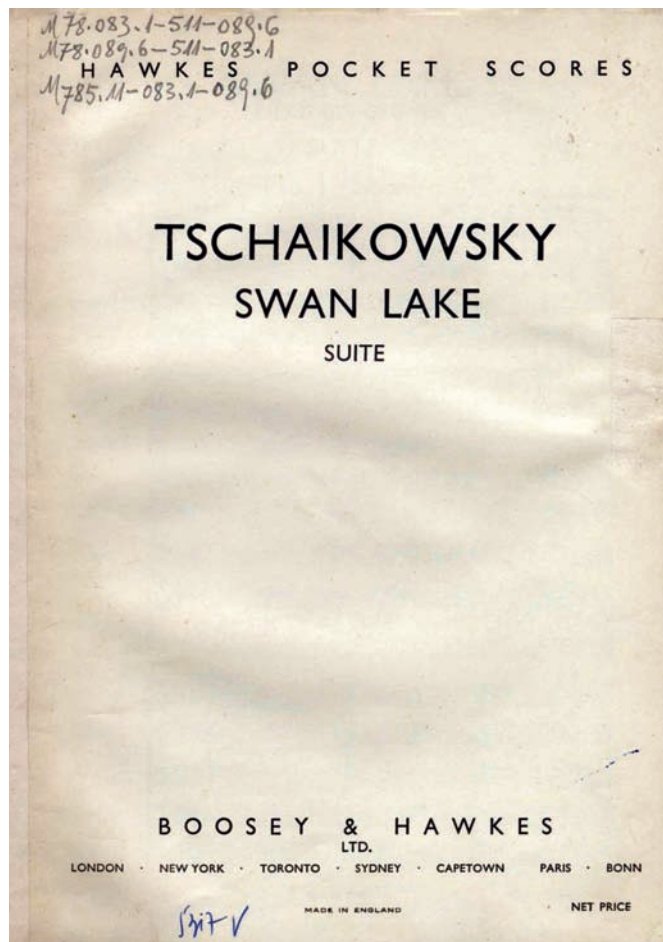

Născut pe 25 aprilie/7 mai 1840 la Votkinsk, Ceaikovski a manifestat de mic copil interes pentru muzică, însă vocația sa nu s-a dezvăluit decât mai târziu, părinții îndrumându-l pentru început, către o carieră în magistratură. După ce își termină studiile de drept, Ceaikovski ocupă, pentru o scurtă perioadă, funcția de secretar la Ministerul Justiției.

Totuși, pasiunea sa pentru muzică îl face să se înscrie, în 1862, la Conservatorul din Moscova, urmând timp de

trei ani cursurile acestei instituții, studiind orchestrația cu **Anton Rubinstein**, compoziția cu **Nikolai Zarembo**, dar și instrumente precum pian, flaut sau orgă.

În perioada 1866-1877, este numit profesor de armonie la Conservatorul din Moscova, din această perioadă datând și primele lui compoziții: **Concertul nr. 1 pentru pian, Ondine, Opricinik (Gardianul), Vakula și Lacul Lebedelor**.

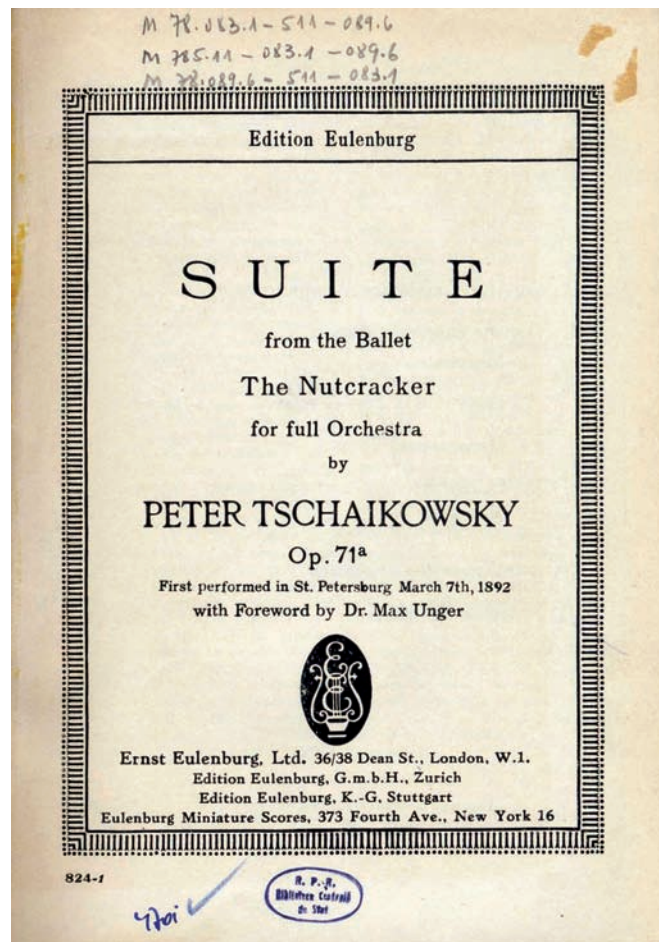

Odată cu **Lacul Lebedelor** începe colaborarea dintre Ceaikovski și cel care este denumit „Părintele baletului clasic”, Marius Petipa, ducând la nașterea baletului modern, dar și la crearea unei adevărate școli coregrafice, care va cunoaște o puternică ascensiune în primele decenii ale secolului al XX-lea. Coregrafului Marius Petipa îi revine meritul de a fi scos baletul de la curte, oferindu-l marelui public într-o concepție dramatică, realizând compoziții coregrafice emoționante prin expresia plastică și forța de sugestie. În colaborarea sa cu Ceaikovski, a fost reevaluată arta dansului rus, compozitorul depășind prin muzica sa stadiul baletului clasic și romantic, dând o mare însemnătate rolului expresiv al muzicii, concepută simfonic. Simfonizarea muzicii se impunea ca necesară în noua concepție a baletului ca spectacol.

Astfel, în **Lacul Lebedelor**, balet în patru acte, după un subiect de V. B. Beghicev și V. F. Ghelțer, compozitorul a creat o muzică duioasă de un cald lirism, expresie a unei credințe ferme în forțele binelui, atotputernice asupra răului. Putem vedea multe dansuri de caracter, valsuri, pas de deux-uri, care se succed într-o foarte încheagată acțiune, făcând din această lucrare „una din realizările cele mai perfecte de la finele secolului al XIX-lea”, citând din aprecierea balerinului și coregrafului Serge Lifar.

Următorul balet, **Frumoasa din pădurea adormită**, este superior primului, din punct de vedere al concepției dramatice dar și al proporțiilor desfășurării scenice. Compus în 1889,

este un balet în trei acte și un prolog, pe un libret de Ivan Vsevoljki și Marius Petipa, după o povestire de Charles Perrault. Acest balet este conceput ca o adevărată operă, determinând crearea unei muzici subtile, sugestive, în care compozitorul intră profund în psihologia personajelor, creând momente de un puternic dramatism, pe care le realizează și le înlanțuie coerent într-o măiestrită tratare simfonică.

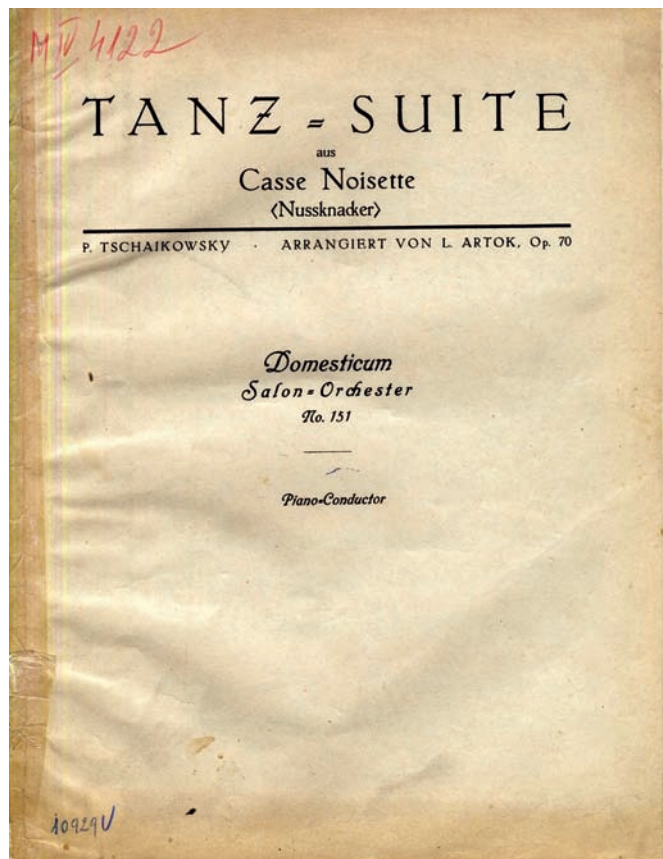

Acțiunea baletului pune în contrast două personaje: Sireni, zâna cea bună și Karabos, zâna cea rea, ambele fiind caracterizate muzical prin câte-o temă sugestivă. Astfel, tema zânei Sireni este melodioasă și senină, în timp ce tema zânei Karabos este sumbră, cu accente dramatice într-o înveșmântare armonică specifică. În această lucrare, compozitorul a creat o muzică intensă, pe care a ridicat-o pe cele mai înalte culmi ale expresivității, prin numere și dansuri de caracter, cu un contur coregrafic sugestiv, încadrat perfect în desfășurarea acțiunii dansante.

O ultimă realizare destinată dansului este **Spărgătorul de nuci**, un balet-feerie compus în 1892 în două acte și trei tablouri, după un scenariu de Marius Petipa, realizat după basmul **Casse-Noisette (Spărgătorul de nuci)** de Alexandre Dumas-tatăl, fiind o prelucrare după E.T.A. Hoffmann. Spre deosebire de baleturile anterioare, **Spărgătorul de nuci** pornește de la un fapt posibil real: bucuria copiilor în jurul bradului împodobit în timpul sărbătorilor de iarnă, ce trece apoi în lumea visului, într-un mod fantastic și cuceritor, unde jucăriile și dulciurile prind viață.

Muzica baletului poartă caracteristicile unui stil mai reținut, cu o anumită undă de tristețe rezultată la început, atunci când copiii strică jucăria Mariei. Cu o măiestrie inegalabilă, compozitorul redă visul fantastic al fetei, realizând un adevărat tablou simfonic în care apar structuri muzicale extrem de variate în alcătuirea lor, menite să sugereze groaza

produsă de invazia șoarecilor, răpuși de Spărgătorul de nuci și de soldații de plumb. Pentru a reda tabloul minunat al iernii, Ceaikovski compune *Valsul fulgilor de zăpadă*, realizat printr-o orchestrație desăvârșită, la care va adăuga un cor de 24 de băieți sau femei, ce din spatele scenei vor cânta numai pe nota LA.

Actul al doilea este impresionant prin elementele de virtuozitate, realizate printr-o suită de dansuri: *Dansul arab al cafelei*, *Dansul chinez al ceaiului*, *Dansul rus-trepak*, *Dansul păstorilor*, *Dansul prințului*, *Dansul Zânei Dragée*, unde va folosi pentru prima dată celesta, iar la sfârșit, celebrul *Vals al florilor*, una dintre cele mai frumoase pagini muzicale create de compozitor. Ca o noutate, va introduce păpușile marionete, inovație ce va fi preluată ulterior de mulți creatori de balet de la începutul secolului al XX-lea.

Simfonismul lui Ceaikovski se distinge prin caracterul său confesiv, accentul căzând pe evidențierea trăirilor psihologice, a conflictului dramatic sufletesc, a luptei omului cu destinul potrivit acțiunilor sale. Confruntarea permanentă dintre bine și rău și-a găsit concretizarea în muzica lui Ceaikovski printr-o varietate de genuri, predominant programatice, iar simfonismul său va cunoaște însușiri specifice. De aceea, multe dintre lucrările sale simfonice au inspirat coregrafi de talie mondială, aceștia realizând prin spectacolele puse în scenă, coregrafii celebre.

Programatismul psihologic ceaikovskian și-a găsit o deplină realizare în simfonia *Manfred op. 58*, o lucrare în patru tablouri, după poemul dramatic al lui George Byron, concepută ca o suită de patru poeme simfonice puternic individualizate dar interdependente. Cel care îi propune acest subiect, este nimeni altul decât Mily Balakirev, cunoscut compozitor, pianist și dirijor al acelei perioade, însă Ceaikovski întâmpină serioase dificultăți în transpunerea muzicală deoarece până în acel moment și alți compozitori se inspiraseră din același poem, Robert Schumann – scrisese poemul dramatic muzical *Manfred Opus 115* și

Héctor Berlioz – *Harold în Italia op. 16* și *Simfonia fantastică op. 14*. Astfel, compozitorul va scrie o simfonie unde unitatea construcției este asigurată de prezența unor teme-personaje (Manfred, Astarteea), cu rol de leit-motive, alături de alte teme de o rară frumusețe – ce descriu peisaje sau aspecte ale vieții pastorale montane, compozitorul conturând drama sufletească și psihologică a deznădăjduitului Manfred care, chinuit de imaginea ființei iubite Astarteea, rătăcește prin Alpi căutând uitarea și mântuirea, eliberându-se doar prin moarte.

În noiembrie 1979, la Opera Garnier din Paris, celebrul coregraf Rudolf Nureyev va realiza o coregrafie de referință a acestei simfonii, fiind preluată ulterior și de alte companii de balet din lume.

În zilele noastre, vom putea urmări coregrafii spectaculoase pe muzica lui Ceaikovski la majoritatea Teatrelor de Operă și Balet din lume, în special la cele care fac parte din elita baletului mondial: *Baletul Operei din Paris*, *Baletul Bolshoi*, *The Royal Ballet din Londra*, *New York City Ballet* și nu în ultimul rând, *Baletul Regal Danez*. Ceaikovski a compus simfonii, suite, uverturi, uverturi-fantezii, poeme simfonice, muzica acestora putând fi oricând sursă de inspirație pentru coregrafii actuali.

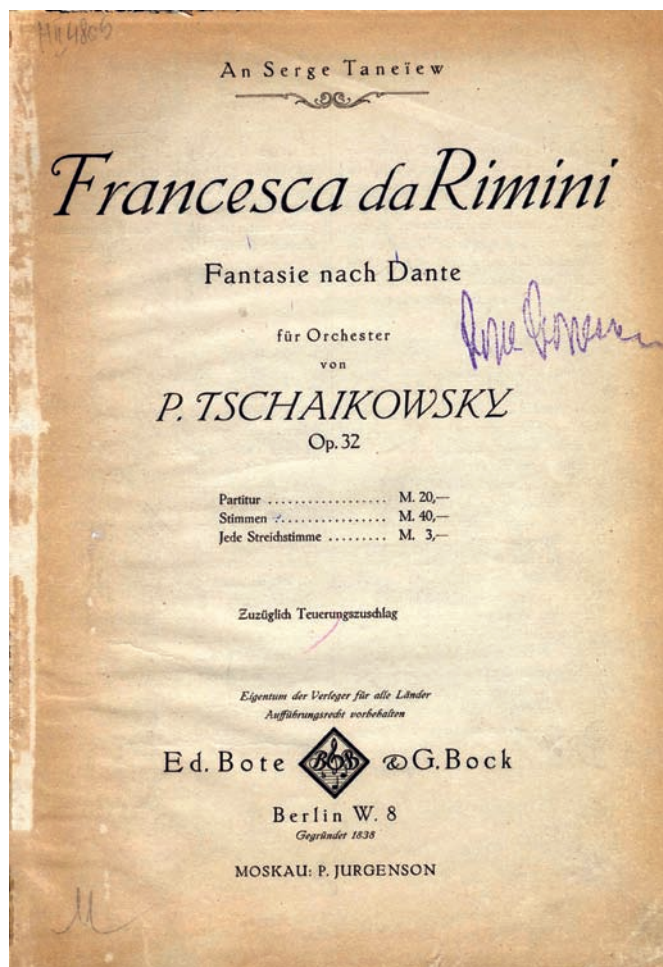
În aria simfonismului rus, Ceaikovski realizează împliniri de excepție, acesta fiind un compozitor orientat în mod intenționat spre programatism, conferindu-i sensuri noi, însă disimulat, tinzând spre obiectivitatea adevărată a trăirilor sale subiective.

Cu ocazia împlinirii a 180 de ani de la nașterea compozitorului **Piotr Ilici Ceaikovski**, Biblioteca Națională a României organizează expoziția virtuală **Îmbinarea simfonismului cu expresivitatea, în muzica de balet a lui P. I. Ceaikovski**, în care vor fi expuse partituri și fotografii din colecțiile bibliotecii.

În colecția de partituri vom putea regăsi: o ediție **Eulemburg** a suitei pentru orchestră simfonică din baletul **Spărgătorul de nuci**, cu o prefață a muzicologului Dr. Max

Unger sau suita de dansuri pentru orchestră de salon din baletul cu același titlu, unde pianistul are rol de dirijor și aparține **Colecției SCHOTT's Domesticum**; partitura generală, ediție de buzunar (Hawkes Pocket Scores) a suitei pentru orchestră din baletul **Lacul lebedelor** sau prelucrarea pentru acordeon a dansului lebedelor mici; partitura generală editată în 1947 a Simfoniei **Manfred**, după poemul dramatic al lui Byron, care conține un rezumat al acestuia în limba rusă și traducerea în franceză; fantezia **Francesca da Rimini** pentru orchestră după Dante, are pe pagina de titlu **Exlibris George Georgescu**, dar și versuri din **Infernul - cercul V**; aranjamentele pentru pian

realizate de muzicienii maghiari Bihari János și Lávotta János, cuprind teme din baletul **Frumoasa din pădurea adormită** și alte baleturi celebre, fiind adunate în volumul **Balletalbum**; o altă partitură valoroasă este cea a **Nocturnei pentru pian**, apărută în 1892, fiind un aranjament ce aparține compozitorului și dirijorului Leopold Weninger; partitura operei **Mazepa**, editată în 1947, are portretul compozitorului, dar și pe cel al lui **Aleksandr Sergejevich Pushkin**, libretul operei fiind inspirat din poemul narativ **Poltava**, scris de acesta din urmă.

Fotografia este un portret bust din 1887, fiind realizată de fotografii **Constantin Shapiro** iar numele compozitorului este scris de mână pe verso, în grafie chirilică, cu cerneală violetă.

Înregistrările audio-video din colecțiile Bibliotecii Naționale sunt la fel de ofertante ca partiturile, în rolurile principale fiind distribuți balerini celebri precum: Rudolf Nureyev, Maya Plisetskaya, Alina Cojocaru, Alexander Bogatirev, Larissa Lezhnina, Federico Bonelli și alții, care alături de mari orchestre ale lumii și dirijorii acestora - Boston Symphony Orchestra (Seiji Ozawa), The Philadelphia Orchestra (Eugene Ormandy), Wiener Symphoniker (John Lanchbery), Bolshoi State Academic Theatre Orchestra (Algis Zhuraitis), The

Orchestra of the Royal Opera House, Covent Garden (Valeriy Ovsyanikov), Münchner Philharmoniker (Sergiu Celibidach), creează adevărate „spectacole magice de balet” prin interpretări de excepție, ale unor pagini muzicale desăvârșite.

А. ПУШКИН

BIBLIOGRAFIE:

1. MANN, Klaus. Simfonia patetică : viața lui Ceaikovski. București : Editura Vivaldi, 2005. 440 p. (Destine și pasiuni). ISBN 973-9473-65-2

2. ROGOVSCHI, Adriana Liliana. Piotr Ilici Ceaikovski. București : Editura Didactică și Pedagogică, 2009. 144 p. ISBN 978-973-30-2645-7
3. COSMA, Viorel. 60 de ani în loja operei : cronică muzicale de operă, operetă, musical, balet. București : Editura Muzicală, 2007-2008. 2 vol. ISBN 978-973-42-0470-0

Sursa fotografiilor: Biblioteca Națională a României.
Serviciul Comunicarea Colectiilor Curente și orientare utilizatori. Compartiment Multimedia.

Ziua scrierii și culturii slave

Dina PALADI, bibliotecar
Biblioteca Națională a României. Serviciul Dezvoltarea Colectiilor
Compartmentul Schimb Internațional de Publicații
e-mail: dina.paladi@bibnat.ro

Pe 21 mai 2019, cu ocazia aniversării Zilei Scrierii și Culturii Slave, care se sărbătorește în Rusia în fiecare an pe data de 24 mai, în sediul principal al Bibliotecii Naționale Ruse a avut loc manifestarea dedicată acestui eveniment și a fost prezentată resursa online Biblioteca Mănăstirii Soloveckij¹ (Библиотека Соловецкого монастыря). Versiunea digitală a celebrei biblioteci oferă acces larg la studiul celei mai valoroase părți din moștenirea manuscrisă a Rusiei. Colecția - una dintre puținele colecții ale mănăstirilor rusești - include 1482 de cărți manuscrise din secolele XIV-XIX, inclusiv zeci de manuscrise unice - opere valoroase din literatura rusă antică, documente istorice, exemple rare de decorațiuni și miniaturi de carte. Este vorba despre o colecție care a aparținut ctitorilor și bătrânilor venerați ai Mănăstirii Soloveckij, contribuții prețioase ale dinastiilor conducătoare și reprezentanților familiilor domnești, ierarhi ai Bisericii Ruse, oameni care au lăsat o amprentă vizibilă în istoria Rusiei. Biblioteca mănăstirii a fost fondată în anii '30 ai secolului al XV-lea și este asociată cu activitățile educaționale ale egumenului Dosoftei care la sfârșitul secolului al XV-lea, a comandat la Novgorod cărți pentru biblioteca mănăstirii.

Biblioteca, înființată în această formă în anul 1928, este păstrată, în prezent, în departamentul de manuscrise al Bibliotecii Naționale a Rusiei (fosta Bibliotecă Publică Imperială, ulterior Biblioteca Publică de Stat „M.E. Saltykov-Shchedrin”) și reprezintă fondul cel mai solicitat din colecția manuscriselor.

23 de manuscrise care au aparținut cândva egumenului Dosoftei au stat la baza acestei colecții online. Majoritatea acestor documente au un semn special cu care Dosoftei își marca manuscrisele - acesta

este primul exlibris întâlnit în scrierea de carte rusă. Scopul resursei online este de a asigura conservarea originalelor, în același timp extinderea accesului la studierea acestora, ceea ce corespunde obiectivului prioritar al proiectului „Monumente de carte”. Conținutul resursei va fi completat sistematic cu documente rare și este destinat unui public virtual larg.

Note:

1. Mănăstirea Solovețki este o mănăstire fortificată situată în Insulele Solovețki din Marea Albă, Rusia.

Sursa: http://nlr.ru/nlr_visit/RA2160/K-Dnyu-slavyanskoy-kulturyi

Sursa: http://nlr.ru/nlr_visit/RA2160/K-Dnyu-slavyanskoy-kulturyi

Vizită de informare la Biblioteca Națională a Austriei, un proiect finanțat de CENL

Claudia MĂRGĂRIT, bibliotecar
Biblioteca Națională a României. Serviciul Dezvoltare Instituțională
Compartimentul Relații Internaționale
e-mail: claudia.margarit@bibnat.ro
Adriana-Elena BORUNĂ, șef serviciu
Biblioteca Națională a României. Serviciul Dezvoltare Instituțională
e-mail: adriana.boruna@bibnat.ro

Grăție grantului - *CENL Skills and Knowledge Exchange Bursary* - acordat, în fiecare an, de CENL (Foundation Conference of European National Librarians), membrilor săi (biblioteci naționale europene), pe care Biblioteca Națională a României l-a obținut în urma depunerii unui proiect de schimb de experiență, o delegație a instituției s-a deplasat la Viena pentru o vizită documentară în cadrul Bibliotecii Naționale a Austriei.

Programul vizitei s-a desfășurat în perioada 2-4 octombrie 2019 și a fost conceput împreună cu reprezentanții bibliotecii austriece, concentrându-se asupra unor subiecte de interes pentru Biblioteca Națională a României, aflată în proces de transformare și regândire a strategiei pentru următorii ani.

Ideea de a vizita biblioteci de renume, de a vedea la fața locului modelele de dezvoltare puse în practică de acestea, de a pune întrebări și a primi răspunsuri în timp real pentru a decide în cunoștință de cauză ce se potrivește culturii organizaționale și resurselor disponibile, nu este o noutate, dar este, cu siguranță, o formulă eficientă. Prin urmare, în cadrul acestei vizite, ne-am propus identificarea de modalități noi și inovatoare de îmbunătățire a serviciilor pentru utilizatori și de dezvoltare de proiecte de promovare a patrimoniului cultural deținut în colecțiile bibliotecii, prin discuții și exemple de bună practică extrase din experiența colegilor din Biblioteca Națională a Austriei, o instituție cu o binecunoscută tradiție și realizări deosebite în ceea ce privește promovarea bogatului său patrimoniu cultural, atât documentar, cât și muzeal.

Conform programului gândit împreună cu reprezentanții Bibliotecii Naționale a Austriei, program configurat astfel încât să răspundă cât mai bine întrebărilor și intereselor noastre, am avut ocazia să discutăm cu liderii și reprezentanții unora dintre cele mai importante departamente din cadrul bibliotecii austriece, Departamentul de Cercetare și Dezvoltare (însărcinat cu planificarea strategică și biblioteca digitală), Departamentul Comunicare și Marketing, Departamentul de Manuscrise și Cărți Rare, Departamentul Servicii Digitale, Departamentul Referințe și Servicii de Informații către Utilizatori, și, nu în ultimul rând, cu unii dintre curatorii expozițiilor permanente și temporare din cadrul muzeelor organizate de Bibliotecă.

Cu o istorie lungă ale cărei începuturi datează din secolul al XIV-lea, Biblioteca Națională a Austriei se autocaracterizează ca fiind un centru de informare și cercetare comprehensiv, o instituție de seamă pentru memoria austriacă și un centru

educațional și cultural multifacțat. Acționează ca o punte de legătură între bogata moștenire culturală a trecutului și cerințele societății informaționale moderne.

Colecțiile de patrimoniu deținute de cea mai importantă bibliotecă a Austriei nu se limitează la documente ce reflectă doar moștenirea culturală națională. Colecțiile istorice cuprind, într-o proporție semnificativă, documente relevante pentru memoria culturală universală. Șapte dintre aceste obiecte sau chiar colecții sunt înregistrate pe lista UNESCO. Toate aceste comori sunt împărțite în 8 departamente speciale.

Un departament de importanță fundamentală pentru cercetarea zorilor civilizației adăpostește colecția de papirusuri, una dintre cele mai importante din lume, cuprinzând peste 180.000 de obiecte. Magia Egiptului Antic este împărtășită cu vizitatorii bibliotecii prin intermediul *Muzeului Papirusurilor* în cadrul căruia pot fi admirate în jur de 300 de astfel de documente în expoziția permanentă, la care se adaugă alte câteva zeci expuse temporar pentru a reflecta noile cercetări și descoperiri din domeniu.

Departamentul de Manuscrise și Cărți Rare adăpostește manuscrise în toate limbile lumii, autografe sau scrieri ale unora dintre cele mai importante personaje istorice, o colecție de peste 8.000 de incunabule și peste 500.000 de cărți vechi.

Departamentul de Hărți deține peste 300.000 de astfel de documente, printre care unele dintre cele mai vechi din lume. *Muzeul Globurilor*, o inițiativă unică în lume, este modalitatea aleasă de Bibliotecă pentru promovarea colecțiilor acestui departament. În cadrul acestuia sunt expuse atât globuri terestre, cât și celeste, dar și o colecție de instrumente istorice de observare sau de măsurare a distanțelor.

O colecție impresionantă de manuscrise originale ale unor compozitori celebri, partituri și înregistrări este gestionată și cercetată de Departamentul de Muzică.

Biblioteca Națională a Austriei păstrează în cadrul Departamentului Grafică și Arhivă Foto o colecție vastă de portrete istorice, fotografii documentare, broșuri, postere și ex-librisuri, toate acestea depășind 2 milioane de documente.

Deși recent înființată, în 1989, Arhiva Literară s-a dezvoltat rapid într-o arhivă centrală și un institut de cercetare a literaturii austriece recente. După 25 de ani de la constituire, în 2015, a fost inaugurat *Muzeul Literaturii*, prezentând varietatea formelor și curentelor literare austriece începând din 1770 până în zilele noastre, prin intermediul manuscriselor, scrisorilor, fotografiilor și posterelor, completate cu fragmente de film și înregistrări sonore.

Muzeul globurilor

Sursa: <https://www.flickr.com/photos/27862259@N02/5781811070/in/photolist-9NVhZL-2edUiqu-2cUBhAX-2edUico-FT4fd9-8vBQij-FTcb5T-8vBzwo-8vBUvE-8vyVeX-8vBEHf-8vBzwG-8vBQiU-8vBGof-SomFqS-8vyJKX-8vBEH9-8vBZwC-8vBzwJ-8vyJKT-8vBQiu-8vBGol-8vyJKB-8vyVea-8vBQif-8vyJKZ-7YBb4r-8vyJL4-8vyJKM-8vBGom-8vBGoU-8vBGp5-8vBZws-8vBEHw-8vBQif-8vBzwo-8vyVez-8vyGQM-8vBEHN-8vyVeP-8vyGQz-8vBGob-wXAsoy-8vBQjs-8vyGQD-8vyGQi-8vBEHo-8vBzwf-8vyVf8-8vBZwj>

Un alt departament este cel de Limbi Artificiale a cărei colecție și istorie este pusă în valoare prin *Muzeul Esperanto*, un conceput modern ce prezintă peste 100 de ani de istorie folosind mijloace multimedia.

Cel de-al opt-ulea departament este Arhiva Institutului de Folclor Austriac, înființată în 1955 pentru a colecta și studia toate cântecele, melodiile, poeziile și dansurile din Austria și din celelalte ținuturi care au aparținut Imperiului. Colecția de documente muzicale este în mare parte digitizată și este completată de fotografii ce documentează subiectul, dar și de alte tipuri de materiale specifice.

Pe lângă acestea, Biblioteca Națională a Austriei oferă vizitatorilor săi și o altă perspectivă asupra culturii și a istoriei Austriei prin *Muzeul Prunksaal (State Hall)*, sală construită în secolul al XVIII-lea, având aproape 80 de metri lungime și 20 înălțime, decorată cu fresce care înfățișează scene și personaje mitologice și care adăpostește peste 200.000 de tomuri, numeroase statui și două globuri venetiene.

Istoria contemporană își are locul ei în Biblioteca Națională a Austriei, în recent înființatul *Muzeu Casa Istoriei Austriece*, care prezintă, într-un stil modern și incitant, ultimii 100 de ani din istoria țării, dar și o perspectivă asupra viitorului. Muzeul oferă o gamă largă de servicii educaționale și o platformă web inovatoare care atrage un mare număr de vizitatori și contributory.

Prunksaal

Sursa: <https://www.flickr.com/photos/schroettner/2203526583/in/photolist-4mHDFD-9JZJwD-2ez9dXA-2ddMpnv-2c8T2mA-RLjvaB-4mMHRq-4mMHew-vxREfL-4mHEE8-4mHEUX-4mHFj4-4mMH6N-4mHFxr-4mMHFm-4mMHNQ-vy14xa-2i8odtp-VbhGGF-Xh5FtC-GYaRpu-VmU5CW-a4FQKL-a4FRMw-25chxwA-e93bzR-qqsDv8-V5Qjzh-U5E9iJ-gc5YxF-24ASAW-6Vg2Nj-2hTPAvs-2i76Web-2aBmT7e-2hTPAFs-24Tdmxr-29jdf4W-22jUTLW-2hTM6gm-HJsv4y-s7sEm-s7sFn-ber3sr-e93cpH-s7szx-s7sDj-62g9hJ-s7sHG-s7sCk>

Prunksaal

Sursa: https://www.flickr.com/photos/mahesh_f/4935764586/in/photolist-8wa5Rq-8wa91C-8w6YV6-4mHF3F-4mHE2t-4mMJqS-a4DmRe-8wa77s-4mMJ3s-a4GbLU-4mHDFD-9JZJwD-2ez9dXA-2ddMpnv-2c8T2mA-RLjvaB-4mMHRq-4mMHew-vxREfL-4mHEE8-4mHEUX-4mHFj4-4mMH6N-4mHFxr-4mMHFm-4mMHNQ-vy14xa-2i8odtp-VbhGGF-Xh5FtC-GYaRpu-VmU5CW-a4FQKL-a4FRMw-25chxwA-e93bzR-qqsDv8-V5Qjzh-U5E9iJ-gc5YxF-24ASAW-6Vg2Nj-2hTPAvs-2i76Web-2aBmT7e-2hTPAFs-24Tdmxr-29jdf4W-22jUTLW-2hTM6gm

Haus der Geschichte Österreich
Sursa fotografiilor: arhiva personală a autoarelor

Prin toate aceste muzee, dar și prin expozițiile temporare realizate de toate cele opt departamente, biblioteca încearcă și reușește să prezinte istoria și cultura Austriei în particular, dar și a lumii în general, să promoveze valorile ce s-au impus de-a lungul timpului și care au contribuit la formarea civilizației umane, așa cum o cunoaștem noi astăzi.

Colecția curentă a Bibliotecii Naționale a Austriei este, de asemenea, impresionantă și importantă în același timp, cuprinzând publicații apărute din 1851 până în prezent, dezvoltându-se continuu prin depozit legal, achiziție, schimb internațional și donație. Din anul 2000, documentele electronice fac și ele obiectul depozitului legal, iar din 2009, un regulament special a fost adăugat pentru arhivarea web a publicațiilor.

Biblioteca Națională a Austriei primește o subvenție bugetară anuală de la bugetul de stat, beneficiind, totodată, de flexibilitate și mobilitate cu privire la modalitatea de folosire a resurselor bugetare. Pe lângă această subvenție, Biblioteca generează și venituri adiționale din închirierea spațiilor, din vânzarea de bilete și publicații, din sponsorizări și parteneriate și, nu în ultimul rând, din taxe de reproducere.

Începând cu anul 2005, toate documentele aparținând colecțiilor sale sunt prezentate în catalogul online, pot fi căutate și rezervate via internet. De asemenea, au fost demarate mai multe proiecte de digitizare: digitizarea periodicelor istorice ca parte a proiectului ANNO (anno.onb.ac.at) și a unor texte juridice istorice ca parte a proiectului ALEX (alex.onb.ac.at), proiectul ABO (Austrian Books Online) – în cadrul căruia 600.000 de volume aparținând domeniului public au fost digitizate în colaborare cu Google, și proiectul de digitizare al arhivei foto (www.bildarchiv.at).

În calitatea sa de cea mai importantă bibliotecă de cercetare a Austriei, colecțiile sale de patrimoniu sunt puse la dispoziția cercetătorilor interesați, realizând totodată parteneriate cu centre universitare și institute de cercetare în vederea înțelegerii, a descrierii și a promovării bogatelor resurse deținute de aceasta.

Pentru a-și îndeplini misiunea și a veni în întâmpinarea nevoilor utilizatorilor, Biblioteca Națională a Austriei își îmbunătățește constant serviciile. Pe lângă serviciile tradiționale de bibliotecă, expozițiile permanente și temporare, utilizatorii au la dispoziție o serie de servicii educaționale sau pot participa la evenimente literare și muzicale.

Prin strategia de comunicare și promovare realizată de Departamentul de Comunicare și Marketing, toate serviciile oferite de Bibliotecă, dar și colecțiile, proiectele și realizările acesteia sunt promovate intens, în multiple forme, atât în

Haus der Geschichte Österreich
Sursa fotografiilor: arhiva personală a autoarelor

media, în mediul online sau prin broșuri de prezentare, Biblioteca Națională devenind un simbol al identității culturale a Austriei. După trei zile de vizite, întâlniri și discuții, ne-am convins că, pe lângă importantul capital al unei biblioteci reprezentat de colecțiile sale, oamenii, prin munca lor de fiecare zi, sunt cei care dau strălucire unor colecții, care, în alte condiții, ar rămâne anonime. Am avut ocazia să descoperim o echipă sudată, pasionată de ceea ce face, oameni care ne-au inspirat să ne dorim mai mult de la biblioteca noastră, în ceea ce privește promovarea colecțiilor, atât la sediu, cât și în mediul digital, dar și prin oferirea de servicii și produse atractive pentru utilizatori.

Sursa: <https://www.flickr.com/photos/archer10/21058411652/in/photolist-y5RS7Y-2atJfhq-eVFqai-nXBcgM-2iXtsqe-9eZdrv-9f3m5j-btXKXq-9eZdb2-naqEBR-dsFqHM-dnxwSi-2iuGq4b-eVFBSc-2dfdqZT-2iXwb3G-k4vodJ-2e73V9w-GaLK45-9f3m95-revk9H-2dYvypE-9f3mzY-24911ZQ-zSgFKx-G9Grdb-9enaJz-k2vGnH-9enJRg-9f3msQ-9eZd2t-dnwvri-k1pz2Z-2f7xBwi-XchxXd-CcZtWs-2bhDdZA-NGb6Fu-R3biFq-9eqfxb-k3fWZc-CCvd4a-H6To6P-9enaBD-e4tf6J-2itpren-9enaqp-2baEeHN-dnwDjh-k1FXsX>

*Festivalul de C*ARTE – Triunghiul cunoașterii: carte, lectură, bibliotecă*

Cristina BACIU, bibliotecar
Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș
Compartimentul Informare Bibliografică
e-mail: bjdgarges@gmail.com

Evenimentul anului organizat de Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, sub egida *Anului Cărții în România* este *Festivalul de C*ARTE – Triunghiul cunoașterii: carte, lectură, bibliotecă*, ediția a III-a, s-a desfășurat în perioada 13-16 iunie 2019.

*Festivalul de C*ARTE* a fost organizat împreună cu Consiliul Județean Argeș și în colaborare cu Primăria Pitești și s-a derulat sub auspiciile proiectului *Respect pentru Valorile Naționale*, proiect realizat de Consiliul Județean Argeș.

Festivalul a cuprins, în premieră, *Târgul de carte* în aer liber, unde, în zona pietonală din fața bibliotecii și-au expus oferta de carte zece edituri importante din România: Editurile *Curtea Veche Publishing*, *Niculescu* și *Nemira* din București, Editura *Polirom* (Iași), Editurile *Ecou Transilvan* și *Eikon* din Cluj Napoca, Editurile *Diana*, *Trend* și *Usborne* din Pitești, standul Uniunii Scriitorilor din România-Filiala Pitești.

Încă de la deschidere piteștenii și-au arătat interesul pentru carte și lectură, prin prezența numeroasă la standurile cu carte.

Deschiderea oficială a *Festivalului de C*ARTE* a avut loc joi, 13 iunie, ora 11, în holul principal al Bibliotecii Județene Argeș. Au participat și au luat cuvântul la eveniment oaspeți deosebiți: subprefectul Adrian Bughiu, Roxana Stoenescu,

reprezentanta Consiliului Județean Argeș, viceprimarul municipiului Pitești, Laurențiu Zidaru, rectorul Universității din Pitești, Dumitru Chirleşan, inspectorul școlar general, Dumitru Tudosoiu, directorul Centrului Cultural Județean Argeș, Araxy Negoșanu, directorul Muzeului Județean Argeș, Cornel Popescu, Cristian Cocea de la Direcția Județeană pentru Cultură Argeș și jurnalistul Mihai Golescu.

Gazda și organizatorul acestui eveniment a fost Octavian Mihail Sachelarie, directorul Bibliotecii Județene Argeș, alături de care au mai fost prezenți scriitori, ziariști, profesori, oameni de cultură, care au transmis mesajele lor de felicitări și aprecieri pentru acest eveniment cultural deosebit.

Întreg parcursul celor patru zile ale *Festivalului de C*ARTE* a fost un periplu în lumea culturii autentice, cu numeroase lansări de carte, conferințe tematice, serate muzicale și activități interactive dedicate copiilor, donații de cărți dar și de materiale informative pe teme europene.

Au concertat pentru argeșeni Ducu Bertzi, Marcian Petrescu și trupa *Trenul de noapte*, Mike Godoroja&Blue Spirit, trupa *Heartbeat* (Adrian și Andrei Tase).

*Festivalul de C*ARTE* a fost un eveniment de anvergură, deosebit de important la nivelul județului Argeș, cu o frumoasă influență în rândul populației.

„Iubiți cartea! Asta înseamnă că vă iubiți pe dumneavoastră înșivă”, acesta este un mesaj semnificativ desprins din discursul domnului Mihai Golescu, directorul Ziarului *Argeșul*.

Sursa fotografiilor: arhiva personală a autoarei.

Premiul Academiei Române pentru bibliografia națională retrospectivă a periodicelor

Maria BUTURUGĂ, bibliograf
Cornelia Luminița RADU, bibliograf
Elena Ioana MILEA-MĂLUȘANU, fost bibliograf
Biblioteca Academiei Române. Serviciul Bibliografie Națională
e-mail: bmaria@biblacad.ro, luminitar@biblacad.ro

„... Premiul «Bogdan Petriceicu Hasdeu» al Academiei Române pe anul 2017 se conferă lucrării «Publicațiile periodice românești (ziare, gazete, reviste)», autoare: Cornelia Luminița Radu, Maria Buturugă și Elena Ioana Milea...” a anunțat președintele Secției de Filologie și Literatură a Academiei Române, domnul academician Eugen Simion, în ședința solemnă din 12 decembrie 2019 a Adunării Generale a Academiei Române.

Lucrarea premiată este rodul muncii unui colectiv de bibliografi ai Bibliotecii Academiei Române, cuprinzând și pe doamnele Ileana Stanca Desa și Iliana Sulică, laureate deja cu același premiu, acum douăzeci de ani, pentru colaborarea la o altă mare bibliografie realizată tot în cadrul departamentului „Bibliografie Națională” al Bibliotecii Academiei Române: „M. Eminescu. OPERE, vol. XVII. Bibliografie”, ambele lucrări fiind editate de Editura Academiei Române. Și cealaltă mare bibliografie națională retrospectivă realizată în Biblioteca Academiei Române, „Bibliografia românească modernă (1831-1918)”, vizând producția de carte românească, a fost premiată de Academia Română - cu premiul „Nicolae Iorga” pe anul 1996.

*

Așa după cum este stipulat în „Regulamentul privind acordarea premiilor Academiei Române”, în scopul „stimulării creației naționale în domeniile științei, literelor și artelor”, premiile Academiei Române se acordă în ședința solemnă a Adunării Generale a Academiei Române „pentru meritul de a fi contribuit (...) la dezvoltarea culturii și științei românești”, pe baza unei documentări alcătuită de-a lungul

a doi ani, de juriul care a evaluat „originalitatea fiecărei lucrări propuse, contribuția acesteia la domeniul respectiv și impactul asupra domeniului la nivel național”, înaintând aprecierea spre dezbateră secției științifice răspunzătoare, a Academiei Române, pentru a fi „trimisă apoi spre analiză către Biroul Prezidiului Academiei, care o supune spre aprobare Prezidiului Academiei Române”.

Premiul „Bogdan Petriceicu Hasdeu” al Academiei Române evidențiasse pentru anul 2016 „Calvarul limbii române în timpul dominației sovietice”, surprins de cercetătorul de peste Prut Vasile Bahnaru, iar în anul 2015, premiul fusese împărțit între două lucrări: o cercetare „științific versus popular” a terminologiei meteorologice românești, realizată de un grup de profesori și cercetători ai Universității „Ioan Cuza” din Iași, dar și o reproducere integrală a manuscrisului „Alexandria ilustrată de Năstase Negrule”. Este vorba despre un manuscris de la anul 1790, deținut de Biblioteca Academiei Române, pe care îl așază în atenția cercetării literaturii vechi și istoriei artei românești, realizând transcrierea interpretativă a textului, un colectiv alcătuit din trei doamne, dintre care șefa departamentului „Manuscrise - Carte rară” al Bibliotecii Academiei Române, doamna Gabriela Dumitrescu, primise deja premiul acesta pe anul 2004, pentru editarea manuscriselor Eminescu.

În primele două decenii ale secolului XXI, au mai primit Premiul „Bogdan Petriceicu Hasdeu” al Academiei Române, lucrări de interes lingvistic general: „Enciclopedia limbii române”, realizată de un grup de cercetători din cadrul Institutului de Lingvistică „Iorgu Iordan - Al. Rosetti”, sub coordonarea academicianului Marius Sala, „Tezaurul toponimic al României”, „Noul Atlas lingvistic român, pe regiuni”, „Atlasul lingvistic român pe regiuni. Basarabia”, acesta fiind redactat de un colectiv de cercetători din Republica Moldova, dar și dicționare precum: „Dicționarul etimologic al limbii române”, „Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române”, „Dicționar de științe ale limbii” sau „Dicționarul general al literaturii române”, acesta din urmă, rod al colaborării dintre cercetătorii Institutului de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu” din București și ai Institutului de Filologie Română „Al. Philippide” din Iași.

Pe lângă aceste lucrări, premiate au fost și studii despre „Afect și afectivitate în româna veche”, despre „Comunicarea conflictuală în româna actuală” sau despre „Calcul lingvistic în limba română”. Iar pe lângă „Gramatica limbii române”, au mai primit acest premiu „Sintaxa propoziției portugheze”, studii despre dialectul meglenoromân sau despre anumite familii de limbi (indoeuropeană, uralică, altaică), dar și cercetări privind aspecte din viața și opera unor personalități precum: Dimitrie Cantemir, Octavian Goga, Liviu Rebreanu, Ion Barbu, Marin Sorescu, sau „George Călinescu, Opera lui Mihai Eminescu” și „Viața Sfintei Maria Egipteanca”.

*

În anul 2017, bibliografia națională „Publicațiile periodice românești (ziare, gazete, reviste)” ajunsă la partea a 3-a a celui de al V-lea tom, vizând anii 1931-1935 ai publicisticii românești, reușește să atragă atenția Secției de Filologie și Literatură a Academiei Române. Lucrarea s-a evidențiat printr-un impact deosebit la nivel național, demonstrat oficial în 20 decembrie 2017, la lansarea volumului, în cadrul generos oferit de Amfiteatrul „Ion Heliade Rădulescu” al Bibliotecii Academiei Române - pentru bibliotecă, anul 2017 fiind anul care îi marchează un centenar și jumătate de existență.

S-au spus cu această ocazie cuvinte frumoase la adresa colectivului de bibliografi: „colectivului *Bibliografie Națională BAR, toată admirația și recunoștința pentru Publicațiile Periodice Românești*” (prof. dr. Marian Petcu), cu adevărat importante fiind impresiile asupra lucrării: „cu bucuria de a fi fost prezent la lansarea tomului V, partea a 3-a, *Publicații Periodice Românești - un remarcabil instrument pentru cercetători și dascălii de istorie a presei...*” (conf. dr. Răduț Marian Bîlbiie), „vedem că se face un mare pas înainte într-un proiect bibliografic atât de important... recunoștința noastră, a tuturor celor care vom profita de munca echipei de realizatoare a repertoriului...” (prof. dr. Ion Bogdan Lefter).

Bibliografia națională retrospectivă, urmărind firul parcursului istoric de formare a statului unitar român și de dezvoltare a culturii naționale, se realizează în principal pe baza fondului de publicații deținut de Biblioteca Academiei Române, cu completări de informații extrase din diverse surse și colecții de publicații, ducând la îndeplinire *Planul bibliografic al culturii românești* elaborat de Ioan Bianu, la anul 1895. Pe la începutul secolului XX, cărturarii Nerva Hodoș și Al. Sadi Ionescu încep să aplice pentru publicațiile periodice, acele trei criterii bibliografice: *criteriul limbii, criteriul teritoriului statului român și criteriul etnic (al naționalității)*, astfel încât, impresionantul repertoriu bibliografic va cuprinde informații despre toate publicațiile periodice în limba română sau în limbi străine apărute pe teritoriul statului român, precum și despre cele editate în străinătate în limba română.

*

„Publicațiile periodice românești (ziare, gazete, reviste)” este o bibliografie descriptivă, incluzând aproape toate categoriile de periodice (literare, politice, economice, sociale, științifice), din domenii cât se poate de diverse, exceptând doar calendarele, almanahurile și publicațiile cu caracter administrativ. Lucrarea este structurată alfabetic după titlurile publicațiilor periodice, prezentând elemente bibliografice descriptive complete: titlu, subtitlu, localitate (sediul redacțional), perioadă de apariție, frecvență (periodicitatea), format, preț (abonamentul anual și costul unui număr), aparat redacțional (fondatori, directori,

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE
Serviciul Bibliografie Națională

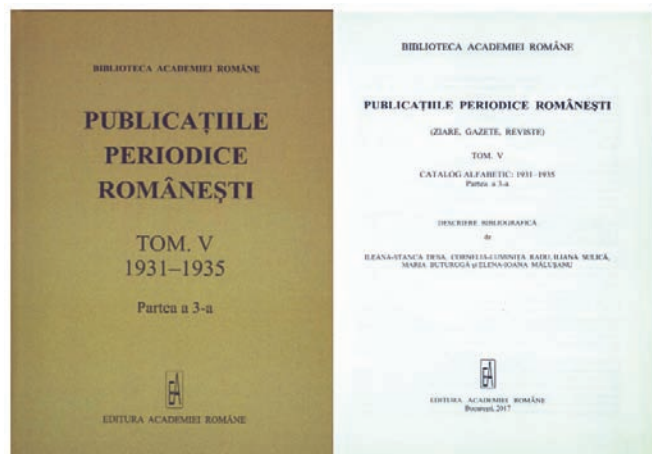
vă invită să participați la lansarea lucrării

PUBLICAȚIILE PERIODICE ROMÂNEȘTI

Tomul V: 1931-1935
Partea a 3-a
(finală)

Evenimentul va avea loc miercuri, 20 decembrie 2017 orele 12.00, Amfiteatrul "I. H. Rădulescu"
Biblioteca Academiei Române, Calea Victoriei 125

proprietari, redactori, colaboratori), editură, tipografie. Notele și trimiterile bibliografice completează informația, pentru o cât mai exactă identificare a publicațiilor, menționându-se toate variațiile elementelor bibliografice descriptive suferite de fiecare publicație de-a lungul existenței sale.

Metoda de lucru, completă și succintă, alcătuită de Nerva Hodoș și Al. Sadi Ionescu, presupune mîgală și precizie, implicând cunoștințe de limbi străine, de istoria presei și a culturii române, dublate de o mare putere de sinteză. Această metodă de lucru este continuată în general și astăzi, cu asumare de adaptări coerente la specificități ale perioadei corespunzătoare din istoria presei: apariția titlurilor paralele, diversificare subtitlurilor, schimbările de titlu, publicarea de suplimente independente sau nu, diversele moduri de consemnare a formatului, publicații care fuzionează sau se scindează, publicații care își continuă apariția sau reapar de-a lungul unor perioade de timp vizate de mai multe tomuri, scăderea progresivă a relevanței institutelor de arte grafice și a autorilor de ilustrații, și creșterea importanței comitetelor de redacție sau a redactorului responsabil.

Tomul premiat de Academia Română este al cincilea dintr-o serie inițiată în anul 1913. Primul tom al seriei prezintă 3913 descrieri principale ale publicațiilor periodice românești apărute în perioada: 1820-1906. Se stabilea atunci ca prim periodic *Chrestomaticul românesc*, tipărit în 1820, la Cernăuți, de către Theodor Racoc. După o întrerupere de aproape o jumătate de secol, în anul 1956, la insistențele Consiliului științific al bibliotecii, Prezidiul Academiei Române a hotărât să se reia elaborarea marilor repertorii bibliografice naționale.

Și astfel, apare în anul 1969 un al doilea tom, sub oblăduirea conducătorului de atunci al „Bibliografiei Naționale” din Biblioteca Academiei Române, bibliograful George Baiculescu, a cărui operă principală, este chiar bibliografierea publicațiilor periodice românești pentru perioada: 1907-1918, descriind 2758 publicații periodice. Acest volum este însoțit de un *Supliment* la primul tom, cu extinderea perioadei de timp vizate: 1790-1906, cuprinzând 423 titluri noi și completări, stabilindu-se ca dată de apariție a primului periodic pe teritoriul românesc anul 1790, anul apariției gazetei *Courrier de Moldavie*, descoperită între timp la Biblioteca Națională din Moscova.

Tomul al III-lea, vizând perioada: 1919-1924, a fost publicat în anul 1987, cuprinzând descrierile a nu mai puțin de 3398 publicații periodice. De la acest tom, s-a adăugat criteriul patronajului pentru identificarea publicațiilor de inclus în bibliografie, astfel încât să fie incluse și periodicele apărute în limbi străine, în alte țări, dar sub auspiciile unor instituții românești. Începând cu anul 1919, vor fi descrise și toate publicațiile minorităților existente pe teritoriul statului român după Marea Unire (în limbile: maghiară, germană, ebraică, idiș, rusă, ucraineană, armeană, albaneză, greacă, turcă). Trebuie menționat faptul că cenzura comunistă a eliminat din acest repertoriu național unele publicații apărute în Basarabia, Bucovina, Banatul sârbesc sau Cadrilater, publicații pe care tomurile următoare le vor menționa, în măsura în care vor continua să apară după anul 1925.

În anul 2003, vede lumina tiparului tomul al IV-lea, în care sunt descrise 3918 publicații periodice apărute în perioada: 1925-1930. Pentru toate aceste patru tomuri s-a respectat aceeași metodă de lucru, astfel încât ele formează o lucrare unitară. Și tot astfel a fost proiectat tomul pentru perioada următoare: 1931-1935, planificat să se prezinte în trei părți, și apărând în anii: 2009, 2012, respectiv 2017, pentru a restrânge intervalul de timp în care informațiile oferite de bibliografia retrospectivă a periodicelor să ajungă la utilizatori, în total fiind vorba despre 5203 descrieri de publicații periodice.

Pentru a furniza informații tot mai sistematizate cercetătorilor interesați de presa românească din prima jumătate a secolului XX, s-au realizat pentru tomul al IV-lea: indicele de nume (de fondatori, directori, proprietari, redactori și colaboratori) și indicele de localități de apariție a publicațiilor periodice, iar pentru tomul al V-lea, s-a adăugat și

<i>Publicațiile periodice românești</i>	tom I	tom II	tom III	tom IV	tom V
perioadă bibliografiată	1820-1906	1907-1918 supl. 1790-1906	1919-1924	1925-1930	1931-1935
bibliografie publicată în anul	1913	1969	1987	2003	2009 (partea 1) 2012 (partea 2) 2017 (partea 3)
număr descrieri bibliografice	3913	2758+423	3398	3918	5203
observații	prim periodic: <i>Chrestomaticul românesc</i> , 1820, Cernăuți	prim periodic: <i>Courrier de Moldavie</i> , 1790, Iași	cenzurat	cu indici de: nume, localități	cu indici de: nume, localități, tipografii

indicele de tipografie din perioada respectivă, acest tom fiind și ilustrat cu câteva grupaje de titluri ale revistelor vremii.

Bibliografia retrospectivă a periodicelor va continua, desigur, urmând bibliografierea publicațiilor periodice românești din perioada: 1936-1944, iar mai apoi perioada: 1945-1954 va încheia bibliografierea retrospectivă, întrucât începând cu anul 1955 Biblioteca Centrală de Stat, actuala Bibliotecă Națională a României, repertoriază sub formă de bibliografie curentă publicațiile periodice românești.

*

Primele patru tomuri ale bibliografiei „Publicațiile periodice românești (ziare, gazete, reviste)” au fost afișate pe pagina web a Bibliotecii Academiei Române, sub forma fișierelor imagine obținute prin scanarea lucrării, pentru ca utilizatorii de bibliotecă să aibă acces la informație în mediul online, puțini reușind să își procure aceste tomuri, apărute în tiraje mult prea mici (câteva sute de exemplare) și de-a lungul unei perioade mult prea mari (mai mult de o sută de ani deja).

Perioada: 1790-1930 a publicisticii românești este accesibilă consultării online prin intermediul aplicației SIMBNR - Sistem Integrat de Management al Bibliografiei Naționale Retrospective, un proiect realizat de Biblioteca Academiei Române în colaborare cu Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică - ICI, București.

Pentru fiecare din primele patru tomuri ale bibliografiei retrospective a periodicelor, pagina web menționează perioada descrisă și literele alfabetului, care deschid listele de titluri corespunzătoare, iar rubrica *Prezentare* permite accesul la: „Pagina de titlul”, „Notă explicativă la afișarea online”, „Introducere”, „Indicele de localități” și „Lista publicațiilor consultate”, pentru fiecare tom. Este de menționat faptul că indicii de localități pentru primele trei tomuri au fost alcătuiți cu ocazia afișării online a bibliografiei, aceștia neexistând în varianta tipărită.

*

Bibliograful semnalează existențe, atât pentru a aduce și păstra în memoria colectivă fapte și oameni, cât și pentru a oferi suportul solid pentru alte fapte (de cultură) și alți oameni... Desigur, este o mare onoare a ne afla pe lista descendenților colaboratorilor marilor bibliografi români: Ioan Bianu, Nerva Hodoș, Al. Sadi Ionescu și George Baiculescu, și a obține premiul Academiei Române pentru continuarea lucrării „Publicațiile periodice românești (ziare, gazete, reviste)”, ale cărei prime tomuri au fost inițiate și realizate de acești mari bibliografi români.

Bibliografie:

<https://biblacad.ro/brp.html>
<https://biblacad.ro/manif2017pper.html>
https://academiaromana.ro/premiileAR/pag_premii.htm

Sursa fotografiilor și a imaginilor: arhiva personală a autoarelor

- [Pagina principală](#)
- [Biblioteca Academiei Române](#)
- [BRV](#)
- [BRM](#)
- [PPR](#)
- [Contact](#)

Cauta

Bibliografia periodicelor din România (1790-1930)

Tom	Perioadă	Litere	Completări	Prezentare	Publicat în anul
Tom. I.	1820 - 1906	ABCDEFGHIJKLMNOPSSTTUVWXYZ*	-	➔	1913
Tom. II.	1907 - 1918	ABCDEFGHIJKLMNOPSSTTUVWXYZ*	1790 - 1906	➔	1969
Tom. III.	1919 - 1924	ABCDEFGHIJKLMNOPSSTTUVWXYZ*	-	➔	1987
Tom. IV.	1925 - 1930	ABCDEFGHIJKLMNOPSSTTUVWXYZ*	-	➔	2003

Termeni si conditii de utilizare | Harta site | Valid XHTML | Valid CSS | WCAG | Back to the top
copyright © ICI Bucuresti 2010
www.ici.ro

Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia

Prof. Daniela FLOROIAN, bibliotecar
Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba

„Aici e casa mea. Dincolo soarele și grădina cu stupi.
Voi treceți pe drum, vă uitați printre gratii de poartă
și așteptați să vorbesc”

(Lucian Blaga – Către cititori)

În contextul existenței în județul Alba a unui festival dedicat vieții și operei lui Lucian Blaga, filozof, poet, dramaturg, traducător, jurnalist, profesor universitar, academician și diplomat român, instituirea unui premiu național pentru poezie, care să poarte numele acestei mari personalități culturale a României nu a mai fost decât o chestiune de timp, fiind un demers firesc și necesar de recunoștință față de o mare și complexă personalitate care a contribuit semnificativ la promovarea culturii românești pe plan național și internațional. De aceea, inițiativa filialei Alba – Hunedoara a Uniunii Scriitorilor din România a fost primită cu entuziasm de către Consiliul Județean Alba care a aprobat în anul 2017, prin hotărâre de consiliu județean, instituirea acestui premiu ca și sumele necesare organizării unui eveniment public de anvergură care, pe de-o parte să aducă un omagiu marelui poet Lucian Blaga, iar pe de altă parte să marcheze recunoașterea valorii unui poet român contemporan.

Prin urmare, începând cu anul 2017, Uniunea Scriitorilor din România acordă, anual, Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia. Proiectul este organizat și susținut financiar de Consiliul Județean Alba, prin Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba și Filiala Alba – Hunedoara a Uniunii Scriitorilor din România, în parteneriat cu Centrul Cultural „Lucian Blaga” Sebeș.

Premiul se acordă anual, în cadrul unui eveniment cu public, la data de 9 mai, la Casa Memorială „Lucian Blaga” din Lancrăm. Conform regulamentului, premiul este acordat de un juriu național format din cei mai reprezentativi critici literari

de poezie din România, avându-l ca președinte pe criticul și istoricul literar Nicolae Manolescu. Acordarea premiului într-un cadru festiv a adus pentru organizatori posibilitatea de a înscrie încă un eveniment de marcă în istoria culturală a județului Alba. Festivitatea de la Lancrăm se constituie practic într-o adevărată gală de poezie contemporană românească. An de an, la decernarea premiului sunt prezenți nu numai cei șapte poeți nominalizați ci și o elită de scriitori, istorici și critici literari români care, cu acest prilej, susțin conferințe despre opera lui Lucian Blaga și recitaluri de poezie din propria creație.

Proiectul Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia, derulat pentru a treia oară în 2019, este nu doar un eveniment așteptat de lumea literară din România, nu doar o gală de înaltă ținută culturală menită să aducă un omagiu marelui om de cultură Lucian Blaga ci și un bun prilej pentru ca publicul prezent să-i audieze și să-i aplaude pe cei mai buni poeți contemporani. Gala de decernare a Premiului Național de Poezie pentru Opera Omnia este și trebuie să rămână un moment în care privim spre trecut cu recunoștința pe care i-o datorăm lui Lucian Blaga dar și un moment în care privim spre prezent și viitor cu respectul pe care îl datorăm noilor valori literare contemporane. Valoarea și importanța acestui proiect constă și în numele poezilor nominalizați, scriitorii a căror valoare este incontestabilă, dintre aceștia primii trei premiați fiind: Adrian Popescu (2017), Emil Brumaru (2018) și Ana Blandiana (2019).

Prima ediție de decernare a Premiului Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia a avut loc în însoțita zi de 9 mai 2017, în sala de conferințe a Casei Memoriale „Lucian Blaga” din Lancrăm. Conform regulamentului, filialele județene ale Uniunii Scriitorilor din România au acordat punctaje unui număr de 20 de poeți contemporani, propuși de uniune, urmând

ca primii șapte care au întrunit cel mai mare număr de puncte să intre în jurizarea specialiștilor desemnați în fiecare an de conducerea Uniunii Scriitorilor din România. Juriul anului 2017 format din Nicolae Manolescu - președinte și membrii Alexandru Cistelean, Dan Cristea, Gheorghe Grigurcu, Irina Petraș, Vasile Spiridon și Răzvan Voncu au desemnat, ca prim laureat al Premiului de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia, pe poetul Adrian Popescu din Cluj Napoca. Acesta a fost și anul în care a intervenit o situație inedită - doi dintre poeții nominalizați au avut același număr de voturi, situându-se la balotaj, motiv pentru juriul a decis ca ambii să fie nominalizați. Finaliștii primei gale de decernare a Premiului au fost poeții: Ana Blandiana, Emil Brumaru, Gabriel Chifu, Ion Horea, Ileana Mălăncioiu, Ioan Moldovan, Ion Mureșan și Adrian Popescu. În urma deliberărilor juriului, Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia al anului 2017 i-a fost acordat poetului Adrian Popescu din Cluj Napoca.

Adrian Popescu s-a născut în 24 mai 1947, la Cluj Napoca. A absolvit în 1971 Facultatea de Filologie a universității clujene, secția română - italiană. Din 1972 este redactor la

revista *Steaua*, unde lucrează și azi. Autor a numeroase volume de poezie, dar și de proză, Adrian Popescu este considerat unul dintre cei mai importanți autori ai generației '70, dar și ai primei promoții de echinoxști. Debutul editorial din 1971, cu volumul *Umbria*, avea să-i aducă Premiul pentru debut al Uniunii Scriitorilor din România, dar și elogiile criticii literare care a salutat cu entuziasm o voce lirică proaspătă și singulară. De atunci și până în prezent a publicat constant, fiind distins cu diverse premii dintre care cele mai importante sunt Premiul Uniunii Scriitorilor din România în 1971, 1979, 1984 și 1997, Premiul „Mihai Eminescu” al Academiei Române în anul 1989 și Premiul Național de Poezie Mihai Eminescu în 2007. În anul 1995 a fost finalist în Premio Europeo Antonetta Drago, la Roma. Poeziile sale au fost traduse în limbile germană, franceză, maghiară și sârbă. A fost distins, în anul 2004, cu ordinul Meritul Cultural, în grad de cavaler. „Remarcabil poet, într-o limbă de extremă finețe, artist delicat, suav și ardent, Adrian Popescu este îndeosebi în poemele înalt – spiritualiste, deloc descărnate, în pofida focului mistuitor al imaginației...” a scris despre domnia sa, criticul și istoricul literar Nicolae Manolescu.

La 9 mai 2018, Casa Memorială „Lucian Blaga” din Lančrăm a găzduit cea de-a doua gală de decernare a Premiului Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia, ediția aducând și de această dată o surpriză - prezența ministrului de atunci al culturii, actorul George Ivașcu care a recitat, în premieră absolută, pentru publicul prezent, poemul *Stelelor* scris de Lucian Blaga. Câștigătorul celei de-a doua ediții a Premiului Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia în anul 2018 a fost poetul Emil Brumaru din Iași. Alături de Emil Brumaru, pe lista poeților desemnați pentru nominalizare de filialele județene ale Uniunii Scriitorilor din România s-au mai aflat poeții Ana Blandiana, Gabriel Chifu, Ileana Mălăncioiu, Ion Mureșan și Nicolae Prelipceanu. Conform cutumei, diploma a fost înmănată de către laureatul ediției anterioare, poetul Adrian Popescu, care a făcut și un Laudatio proaspătului câștigător al Premiului Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia, poetul Emil Brumaru.

Emil Brumaru s-a născut la 1 ianuarie 1939 în comuna Bahmutea, județul Tighina. După studii liceale la Iași, a urmat cursurile Facultății de Medicină din același oraș, absolvind în 1963. În perioada 1963-1975 a fost medic în comuna Dolhasca, județul Suceava. S-a dedicat apoi scrisului și a debutat cu poezii în 1966, în revista *Luceafărul*, apoi editorial în 1970, cu volumul de poezie intitulat *Versuri*, volum distins cu Premiul Uniunii Scriitorilor pentru debut. La finalul anilor '60 se alătură grupului oniric din România. În paralel cu activitatea scriitoricească are și o bogată activitate publicistică în revistele

Convorbiri literare, Luceafărul, Amfiteatru, Tribuna, Steaua, Familia, Argeș, Echinox, România literară. Poemele sale au fost incluse în antologii din România, Germania, Franța, Anglia, Suedia, S.U.A. Emil Brumarul a obținut numeroase premii, dintre care cele mai importante sunt Premiul Național de Poezie „Mihai Eminescu” pentru Opera Omnia (2002) și Premiul „Gheorghe Crăciun” pentru Opera Omnia acordat de revista *Observator Cultural* (2011).

Despre poetul Emil Brumarul, scriitorul și criticul literar Gheorghe Grigurcu afirmă: „Că lirica lui Emil Brumarul are un caracter panerotic, e o propoziție inatacabilă. Lascivitatea, jocul amoros, așteptarea adorată, dilemele sentimentale alcătuiesc hrana sa cea de toate zilele, ca și viziunea corespunzătoare unor asemenea trăiri, conținând extrapolarea erosului asupra obiectelor „îndrăgostite”, asupra iatacului, peisajului de provincie și a mirabilelor „bucătării de vară”, asupra grădinilor de zarzavat, magaziilor, cișmelelor și, nu în ultimul rând, asupra savorii gastronomice, născătoare de „dulci ispite”. Un soi de atracție senzuală polarizează mai toate elementele realului în funcție de un centru libidinal, în jurul căreia ele plutesc cu grație, cu un aer de necurmat vis, precum un balet feeric”.

Ediția din anul 2019 a conferirii Premiului Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia a reunit la Lancrăm un public numeros și eminente personalități ale culturii scrise de azi. În ordine alfabetică, membrii juriului pentru anul 2019 au fost Iulian Boldea, Gabriel Coșoveanu, Dan Cristea, Gheorghe Grigurcu, Irina Petraș și Răzvan Voncu, președinte al juriului fiind ca de fiecare dată criticul și istoricul literar Nicolae Manolescu - președinte al Uniunii Scriitorilor din România. Poetii nominalizați ai celei de-a III-a ediții a Premiului de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia au fost: Ana Blandiana, Ileana Mălăncioiu, Ion Mureșan, Ioan Es. Popescu, Nichita Danilov, Ioan Moldovan și Gabriel Chifu. În urma voturilor exprimate, premiul a fost acordat poetei Ana Blandiana.

Poeta, prozatoarea și eseista Ana Blandiana (pseudonimul literar al Otiliei Valeria Rusan) s-a născut la 25 martie 1942 în Timișoara. Urmează cursurile liceale la Oradea și pe cele universitare la Facultatea de Filologie a universității din Cluj (1962-1967), unde și-a obținut licența în filologie romanică. A debutat cu versuri în 1954 în revista „Cravata roșie”, debut reînnoit în 1959, în revista „Tribuna”. Debutul editorial cu volumul *Persoana întâia* plural, a avut loc în anul 1964. Ana Blandiana este autoare a peste 100 de volume publicate atât în țară, cât și în străinătate, este laureată a Premiului Herder, și din anul 2016 este membru corespondent al Academiei Române. De-a lungul carierei a obținut mai multe premii, cum ar fi Premiul pentru poezie al Uniunii Scriitorilor din

România (1969), Premiul pentru poezie al Academiei Române (1970), Premiul pentru literatură pentru copii (1980), Premiul pentru proză al Asociației Scriitorilor din București (1980), Premiul internațional «Gotfried von Herder» (1982). În 1997 primește Premiul Național de Poezie Mihai Eminescu și este aleasă membră a Academiei de Poezie «Stéphane Mallarmé» Paris. În 1998 înființează, împreună cu Romulus Rusan, Școala de Vară a Memorialului Sighet, un loc în care tinerii ascultă analize și mărturii istorice încă nespuse. Din 2001, Ana Blandiana este membră a Academiei Europene de Poezie și este membru fondator al Academiei Mondiale de Poezie, constituită la Verona, sub egida UNESCO.

Prin cei trei câștigători, Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia are deja o carte de vizită remarcabilă care va fi, cu siguranță, îmbogățită la viitoarele ediții cu noi poeți contemporani de același calibrul. Atât valoarea juriului și a poezilor prezente la fiecare ediție, cât și seriozitatea și profunda implicare a instituțiilor organizatoare sunt tot atâtea motive pentru ca acest proiect să meargă mai departe aducând, poate, cel mai frumos omagiu celei mai mari personalități culturale care s-a născut în județul Alba - filozoful, poetul, dramaturgul, traducătorul, jurnalistul, profesorul universitar, academicianul și diplomatul român Lucian Blaga.

Bibliografie:

1. Academia Română; *Dicționarul general al literaturii române*, București, Editura Univers Enciclopedic, 2004
2. MANOLESCU, Nicolae. *Istoria critică a literaturii române. 5 secole de literatură*, Pitești, Editura Paralela 45, 2008
3. POPESCU, Adrian. *Italia subiectivă*, Iași, Editura Ars Longa, 1997
4. ***, *Scriitori din Transilvania – dicționar critic ilustrat*, lucrare alcătuită de Irina Petraș; Cluj – Napoca, Editura Eikon, 2014
5. <http://www.memorialsighet.ro/scoala-de-vara-de-la-sighet/>, accesat la data de 14.08.2019

Sursa fotografiilor: arhiva personală a autoarei

Elena Dobrescu. Fără bibliotecă nu există civilizație

Biblioteca nu mai este de mult doar locul în care se păstrează și se împrumută cărțile. În bibliotecă se întâlnește clasicul cu modernul, cartea și internetul, de care astăzi nu ne mai putem lipsi, dar lectura se face cu cartea în mână, răsfoind paginile ei. Trebuie să ținem pasul cu vremurile în care trăim, dar trebuie să fim foarte atenți la felul cum armonizăm cele două tendințe... clasică și modernă. Bibliotecile comunale sunt foarte importante pentru școlile din spațiul comunitar. E absolut necesar ca bibliotecile comunale să fie dotate cu un fond de carte la zi dar și cu un program bine pus la punct care să faciliteze achiziționarea de carte.

Cuvinte cheie: bibliotecă comunală, internet, fond de carte, lectură, biblioteci școlare

Lenuța Ursachi. Wikipedia în educația universitară și rolul bibliotecarului de referință

Cei mai mulți utilizatori de Internet știu că Wikipedia este enciclopedia liberă care acoperă un spectru foarte larg de informații la care contribuie voluntari din întreaga lume. Puțini cunosc însă că această resursă are și alte valențe. Lucrarea de față prezintă, sintetic, câteva experiențe în cadrul cărora Wikipedia este folosită ca instrument de lucru în educația studenților. Situată pe locul 5 în topul celor mai accesate pagini web, profesori din diferite instituții de învățământ superior din Marea Britanie și Statele Unite ale Americii au ales Wikipedia pentru a-i învăța pe studenți cum să caute informații corecte și cum să le utilizeze etic în scrierea de articole. Studiul precizează că sunt și rezerve din partea profesorilor și bibliotecarilor legate de utilizarea Wikipediei în cercetarea științifică. Proiectele educaționale descrise au fost însă finalizate cu succes, iar bibliotecarii de referință au ales să folosească aceste experiențe pentru dezvoltarea unor programe de cultura informației.

Cuvinte cheie: Wikipedia, proiecte educaționale, învățământ superior, servicii de referință, biblioteci universitare

Cristina Marinescu. Vedeta de autor nume japonez

La stabilirea vedetei de nume japonez este esențial să se stabilească numele de familie. Singura regulă pentru străinul necunoscut de limbă este că numele terminate în *ko*, destul de numeroase, sunt prenume feminine (de exemplu, Chikako, Tomoko, Mariko). La numele japoneze din vechime, există obiceiul de a adăuga particula de posesie *no* la numele proprii, pentru a arăta că o persoană aparține unui anumit clan nobiliar. Se recomandă a elimina această particulă din vedeta de nume, cu atât mai mult cu cât în scrierea în kanji, silaba *no* nu este marcată. Ar fi de recomandat ca la scrierea vedetei de autor-nume japonez să se folosească transliterarea Hepburn, care în ultimii ani pare să se fi generalizat.

Cuvinte cheie: vedetă de autor nume japonez, transliterare Hepburn, transliterare Kunrei

Corina Doinca. Serviciul Referințe al Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” – necesitatea reinventării

Având în vedere că nevoile de informare ale utilizatorilor au devenit tot mai specializate și mai complexe, se impune ca Serviciul de Referințe al Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” din București să se alinieze noilor standarde internaționale, să capete o identitate proprie și să servească nevoilor utilizatorilor săi. Acest articol pledează pentru dezvoltarea unui serviciu prompt și eficient, dedicat utilizatorilor săi, al cărui scop principal să fie acela de a răspunde la întrebări, putând fi considerat un plan strategic de dezvoltare, precum și câteva propuneri practice de îmbunătățire și dezvoltare al acestuia prin furnizarea de servicii și produse performante.

Cuvinte cheie: bibliotecari de referințe, BCU București, bibliotecă universitară, utilizatori

Raluca Bucinschi. Îmbinarea simfonismului cu expresivitatea, în muzica de balet a lui P.I. Ceaikovski: 180 de ani de la nașterea compozitorului

Anul acesta se împlinesc 180 de ani de la nașterea compozitorului rus Piotr Ilici Ceaikovski, născut pe 25 aprilie/7 mai 1840 la Votkinsk. Cu această ocazie, Biblioteca Națională a României organizează expoziția virtuală Îmbinarea simfonismului cu expresivitatea în muzica de balet a lui Piotr Ilici Ceaikovski, în care vor fi expuse partituri și fotografii din colecțiile bibliotecii. Ceaikovski a manifestat de mic copil interes pentru muzică, însă vocația sa nu s-a dezvoltat decât mai târziu, părinții îndrumându-l pentru început, către o carieră în magistratură. După ce își termină studiile de drept, Ceaikovski ocupă, pentru o scurtă perioadă, funcția de secretar la Ministerul Justiției. Totuși, pasiunea sa pentru muzică îl face să se înscrie în 1862 la Conservatorul din Moscova, urmând timp de trei ani cursurile acestei instituții, studiind orchestrația cu Anton Rubinstein, compoziția cu Nikolai Zarembo, dar și instrumente precum pian, flaut sau orgă.

Cuvinte cheie: Piotr Ilici Ceaikovski, muzică de balet, simfonism, partituri, Biblioteca Națională a României - colecții speciale

Dina Paladi. Ziua scrierii și culturii slave

Cu ocazia aniversării Zilei Scrierii și Culturii slave care se sărbătorește în Rusia pe 21 mai, la sediul principal al Bibliotecii Naționale a Rusiei a avut

loc manifestarea dedicată acestui eveniment unde a fost prezentată resursa online - Biblioteca Mănăstirii Soloveckji. Aceasta oferă acces larg la studiul celei mai valoroase părți din moștenirea manuscrisă a Rusiei, care reprezintă fondul cel mai solicitat din colecția manuscriselor și care cuprinde 1.482 de cărți manuscrise din secolele XIV-XIX, zeci de manuscrise unicate, documente istorice etc.

Cuvinte cheie: cultură slavă, Mănăstirea Soloveckji, egumenul Dosoftei, manuscrise

Claudia Mărgărit, Adriana-Elena Borună. Vizită de informare la Biblioteca Națională a Austriei, un proiect finanțat de CENL

În perioada 2-4 octombrie 2019 în cadrul proiectului CENL *Skills and Knowledge Exchange Bursary*, o delegație a Bibliotecii Naționale a României a întreprins o vizită de informare la Biblioteca Națională a Austriei. Colecția bibliotecii este împărțită în opt departamente. Pentru a-și îndeplini misiunea și a veni în întâmpinarea nevoilor utilizatorilor, Biblioteca Națională a Austriei își îmbunătățește constant serviciile. Pe lângă serviciile tradiționale de bibliotecă, expozițiile permanente și temporare, utilizatorii au la dispoziție o serie de servicii educaționale sau pot participa la evenimente literare și muzicale. Prin toate aceste muzee, dar și prin expozițiile temporare realizate de toate cele opt departamente, biblioteca încearcă și reușește să prezinte istoria și cultura Austriei în particular, dar și a lumii în general, să promoveze valorile ce s-au impus de-a lungul timpului și care au contribuit la formarea civilizației umane așa cum o cunoaștem noi astăzi.

Cuvinte cheie: Biblioteca Austriei, CENL, Skills and Knowledge Exchange Bursary, catalog online, Muzeul Prunksaal (State Hall), Muzeul Esperanto

Cristina Baciu. Festivalul de C*ARTE - Triunghiul cunoașterii: carte, lectură, bibliotecă

Evenimentul anului organizat de Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, sub egida *Antul Cărții în România* este *Festivalul de C*ARTE - Triunghiul cunoașterii: carte, lectură, bibliotecă*, ediția a III-a, s-a desfășurat în perioada 13-16 iunie 2019. Festivalul a cuprins, în premieră, *Târgul de carte* în aer liber, unde, în zona pietonală din fața bibliotecii și-au expus oferta de carte zece edituri importante din România. Întreg parcursul celor patru zile ale *Festivalului de C*ARTE* a fost un periplu în lumea culturii autentice, cu numeroase lansări de carte, conferințe tematice, serate muzicale și activități interactive dedicate copiilor, donații de cărți dar și de materiale informative pe teme europene.

Cuvinte cheie: cunoaștere, târg de carte, lectură, bibliotecă, festival

Maria Buturugă, Cornelia Luminița Radu, Elena Ioana Milea-Mălușanu. Premiul Academiei Române pentru bibliografia națională retrospectivă a periodicelor

Domnul academician Eugen Simion, președintele Secției de Filologie și Literatură a Academiei Române, în ședința solemnă din 12 decembrie 2019 a Adunării Generale a Academiei Române, a anunțat că premiul *«Bogdan Petriceicu Hasdeu» al Academiei Române pe anul 2017* se conferă lucrării *«Publicațiile periodice românești (ziare, gazete, reviste)»*, lucrare editată de Editura Academiei Române. Publicațiile periodice românești (ziare, gazete, reviste) este o bibliografie descriptivă, incluzând aproape toate categoriile de periodice (literare, politice, economice, sociale, științifice), din domenii cât se poate de diverse, exceptând doar calendarele, almanahurile și publicațiile cu caracter administrativ. Lucrarea este structurată alfabetic după titlurile publicațiilor periodice, prezentând elemente bibliografice descriptive complete: titlu, subtitlu, localitate (sediul redacțional), perioadă de apariție, frecvență (periodicitatea), format, preț (abonamentul anual și costul unui număr), aparat redacțional (fondatori, directori, proprietari, redactori, colaboratori), editură, tipografie. Notele și trimerile bibliografice completează informația, pentru o cât mai exactă identificare a publicațiilor, menționându-se toate variațiile elementelor bibliografice descriptive suferite de fiecare publicație de-a lungul existenței sale.

Cuvinte cheie: Biblioteca Academiei Române, publicații periodice românești, bibliografie națională, Academia Română

Daniela Floroian. Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia

Începând cu anul 2017, Uniunea Scriitorilor din România acordă anual Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia. Proiectul este organizat și susținut financiar de Consiliul Județean Alba, prin Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba și Filiala Alba - Hunedoara a Uniunii Scriitorilor din România în parteneriat cu Centrul Cultural „Lucian Blaga” Sebeș. Proiectul Premiul Național de Poezie „Lucian Blaga” pentru Opera Omnia, ajuns deja la a treia ediție, este nu doar un eveniment așteptat de lumea literară din România, nu doar o gală de înaltă ținută culturală menită să aducă un omagiu marelui om de cultură Lucian Blaga ci și un bun prilej pentru ca publicul prezent să-i audieze și să-i aplaude pe cei mai buni poeți contemporani. Cei trei premiați sunt: Adrian Popescu (2017), Emil Brumar (2018) și Ana Blandiana (2019).

Cuvinte cheie: Opera Omnia, Adrian Popescu, Emil Brumar, Ana Blandiana

Elena Dobrescu. There is No Civilization without a Library

The library is no longer just the place where books are kept and borrowed. In the library the classic meet the modern way - the book and the internet, which today we can not do without, but the reading is done *the book in hand* way, flipping through its pages. We need to keep up with the times we live in, but we need to be very careful about how we harmonize the two trends... classic and modern. Public libraries are very important for schools in the rural community. It is absolutely necessary that these libraries be equipped with an up-to-date book collection but also a well-developed program that facilitates the purchase of books.

Keywords: public library - rural community, internet, book fund, reading, school libraries

Lenuța Ursachi. Wikipedia in Higher Education and the Role of Reference Librarian

Most Internet users know that Wikipedia is a free encyclopedia that covers a wide range of information to which volunteers from around the world contribute. However, few know that this resource has other values. This paper presents, in summary, some experiences in which Wikipedia is used as a working tool in student education. Ranked 5th in the top of the most visited web pages, teachers from various higher education institutions in the UK and USA chose Wikipedia to teach students how to search for accurate information and how to use it ethically in writing articles. The study states that there are also some restraints from professors and librarians about the use of Wikipedia in scientific research. However, the educational projects described were successfully completed, and the reference librarians chose to use these experiences to develop information literacy programs.

Keywords: Wikipedia, educational projects, higher education, reference services, university libraries

Cristina Marinescu. Authority Heading - Japanese Name

When establishing the Japanese authority heading it is essential to establish the surname. The only rule for the librarian who is not a native speaker of the language is that the names ending in *ko*, quite numerous, are female first names (for example, Chikako, Tomoko, Mariko). In ancient Japanese names, it is customary to add the particle of possession *no* to one's own name, to show that a person belonged to a certain noble family. It is recommended to remove this particle from the authority heading especially since in kanji writing, the syllable *no* is not marked. It would be advisable to use the Hepburn transliteration when writing the Japanese authority heading, which seems to have become widespread in recent years.

Keywords: Japanese author name, Hepburn transliteration, Kunrei transliteration

Corina Doinca. Reference Services of the Central University Library "Carol I" - the Need to Reinvent

Given that the information needs of users have become increasingly specialized and complex, it is necessary that the Reference Service of the Central University Library "Carol I" in Bucharest to align with new international standards, acquire its own identity and serve the needs of its users. This article advocates the development of a prompt and efficient service, dedicated to its users, whose main purpose is to answer questions, which can be considered a strategic development plan, as well as some practical proposals for its improvement and development by providing of high-performance services and products.

Keywords: reference librarians, BCU Bucharest, university library, users

Raluca Bucinschi. Combining Symphony with Expressiveness, in Ballet Music by P.I. Tchaikovsky: 180 Years since the Composer's Birth

This year marks the 180th anniversary of the birth of the Russian composer Pyotr Ilyich Tchaikovsky, born on April 25 / May 7, 1840 in Votkinsk. On this occasion, the National Library of Romania organizes the virtual exhibition *Combining Symphony with Expressiveness in Ballet Music by Piotr Ilyich Tchaikovsky*, in which scores and photographs from the library's collections will be exhibited. Tchaikovsky showed interest in music ever since he was a child, but his vocation was not revealed until later, his parents guiding him for a career in the judiciary field. After completing his law studies, Tchaikovsky served as secretary of the Ministry of Justice for a short time. However, his passion for music led him to enroll in 1862 at the Moscow Conservatory, attending for three years the courses of this institution, studying orchestration with Anton Rubinstein, composition with Nikolai Zarembo, but also instruments such as piano, flute or organ.

Keywords: Piotr Ilyich Tchaikovsky, ballet music, symphony, scores, National Library of Romania - special collections

Dina Paladi. Day of Slavic Writing and Culture

On the occasion of the anniversary of the Day of Slavic Writing and Culture, which is celebrated in Russia on May 21, at the main headquarters of the National Library of Russia, took place an event where the online resource - Soloveckji Monastery Library was presented. It offers wide access to the

study of the most valuable part of Russia's manuscript heritage, which is the most requested collection of manuscripts, which includes 1,482 manuscripts from the fourteenth and nineteenth centuries, dozens of unique manuscripts, historical documents, etc.

Keywords: Slavic culture, Soloveckji Monastery, abbot Dosoftei, manuscripts

Claudia Mărgărit, Adriana-Elena Borună. Information Visit to the National Library of Austria, a Project Funded by CENL

Between October 2-4, 2019 within the CENL Skills and Knowledge Exchange Bursary project, a delegation of the National Library of Romania undertook an information visit to the National Library of Austria. The library's collection is divided into eight departments. In order to fulfill its mission and meet the needs of its users, the National Library of Austria is constantly improving its services. In addition to traditional library services, permanent and temporary exhibitions, users have a number of educational services or can participate in literary and musical events. Through all these museums, and temporary exhibitions organized by all eight departments, the library tries and succeeds in presenting the history and culture of Austria in particular, but also of the world in general, to promote the values that have prevailed over time and which contributed to the formation of human civilization as we know it today.

Keywords: Austria Library, CENL, Skills and Knowledge Exchange Bursary, online catalog, Prunksaal Museum (State Hall), Esperanto Museum

Cristina Baci. BOOK Festival - The Knowledge Triangle: Book, Reading, Library

The event of the year organized by the "Dinicu Golescu" Public Library in Argeș County, under the auspices of the Year of the Book in Romania - *The BOOK Festival - The Triangle of Knowledge: Book, Reading, Library*, 3rd edition, took place between June 13-16, 2019. The Festival included, for the first time, the open-air book fair, where, in the pedestrian area in front of the library, ten important publishing houses from Romania exhibited their book offer. All the four days of the BOOK Festival have been a journey into the world of authentic culture, with numerous book launches, themed conferences, music evenings and interactive activities dedicated to children, donations of books and information materials on European topics.

Keywords: knowledge, book fair, reading, library, festival

Maria Buturugă, Cornelia Luminița Radu, Elena Ioana Milea-Mălușanu. Romanian Academy Award for National Retrospective Bibliography of Periodicals

Academician Eugen Simion, President of the Department of Philology and Literature of the Romanian Academy, in the solemn meeting of December 12, 2019 of the General Assembly of the Romanian Academy, announced that the "Bogdan Petriceicu Hasdeu" Award of the Romanian Academy for 2017 is given to the work *Periodicals (newspapers, magazines, journals)*, edited by the Romanian Academy Publishing House. Romanian periodicals (newspapers, magazines, journals) is a descriptive bibliography, including almost all categories of periodicals (literary, political, economic, social, scientific), from various fields, except only calendars, almanacs and administrative documents. The paper is structured alphabetically according to the titles of periodicals, presenting complete descriptive bibliographic elements: title, subtitle, city/town (editorial office), period of publication, frequency (periodicity), format, price (annual subscription and cost of a number), editorial apparatus (founders, directors, owners, editors, collaborators), publishing house, printing house. Bibliographic notes and references complete the information, for a more accurate identification of the publications, mentioning all the variations of the descriptive bibliographic elements by each publication during its existence.

Keywords: Romanian Academy Library, Romanian periodicals, national bibliography, Romanian Academy

Daniela Floroian. "Lucian Blaga" National Poetry Prize for the Omnia Opera

Starting with 2017, the Romanian Writers' Union annually awards the "Lucian Blaga" National Poetry Prize for the Omnia Opera. The project is organized and financially supported by the Alba County Council, through the "Lucian Blaga" Alba County Library and the Alba - Hunedoara Branch of the Romanian Writers' Union in partnership with the "Lucian Blaga" Sebeș Cultural Center. The project "Lucian Blaga" National Poetry Prize for Opera Omnia, now in its third edition, is not only an event awaited by the Romanian literary world, not just a gala of high cultural attire designed to pay homage to the great man of culture Lucian Blaga but also a good opportunity for the audience to hear and applaud the best contemporary poets. The three winners are: Adrian Popescu (2017), Emil Brumaru (2018) and Ana Blandiana (2019).

Keywords: Opera Omnia, Adrian Popescu, Emil Brumaru, Ana Blandiana

SUMMARY

EDITORIAL

There is No Civilization without a Library
Elena Dobrescup. 1

HIGHLIGHTS ON LIBRARIANSHIP. LIBRARY GUIDELINES

Wikipedia in Higher Education and
 the Role of Reference Librarian
Lenuța Ursachip. 3
 Authority Heading - Japanese Name
Cristina Marinescup. 9

ON ROMANIAN LIBRARIES

Reference Services of the Central University
 Library “Carol I” - the Need to Reinvent
Corina Doincap. 10

CULTURAL HERITAGE

Combining Symphony with Expressiveness,
 in Ballet Music by P.I. Tchaikovsky:
 180 Years since the Composer’s Birth
Raluca Bucinschip. 14

LIBRARY ABROAD

Day of Slavic Writing and Culture
Dina Paladip. 19
 Information Visit to the National Library
 of Austria, a Project Funded by CENL
Claudia Mărgărit, Adriana-Elena Borunăp. 20

GUTENBERG’S GALAXY

BOOK Festival - The Knowledge Triangle:
 Book, Reading, Library
Cristina Baciup. 23
 Romanian Academy Award for *National
 Retrospective Bibliography of Periodicals*
Maria Buturugăp. 24
 “Lucian Blaga” National Poetry Prize
 for the Omnia Opera
Daniela Floroianp. 28

IMPORTANT

Din anul 2019, periodicul apare doar online, pe site-ul Bibliotecii Naționale a României, în secțiunea „Reviste BNR”. Pentru achiziționarea de numere deja apărute, plata se face în contul Bibliotecii Naționale a României: RO42TREZ7035009XXX014057, TREZORERIE sector 3, București, cod fiscal: 6312079 – București sau în numerar la casieria bibliotecii. Costul unui exemplar este de 12 lei. *Persoană de contact: Adriana Iosif (tel.: 021.3142434/1075).*

Începând cu anul editorial 2010, *Biblioteca: revistă de bibliologie și știința informării* este indexată pe platformele online EBSCO și ProQuest.

ISSN 2668-618X
ISSN-L 1220-3386

9 771220 338686